

vergadering **24**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 3 februari 2016

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUELE VRAAG van Lode Ceyssens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het verdwijnen van het 'zwartepuntenprogramma' inzake verkeersveiligheid	
ACTUELE VRAAG van Björn Rzoska aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de aanpak van oude en nieuwe gevaarlijke punten in het verkeer	5
ACTUELE VRAAG van Bart Caron aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de brief van Toerisme Vlaanderen omtrent de opvang van vluchtelingen in vakantiecentra	
ACTUELE VRAAG van Renaat Landuyt aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de brief van Toerisme Vlaanderen omtrent de opvang van erkende asielzoekers in vakantiecentra	
ACTUELE VRAAG van Stefaan Sintobin aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de brief van Toerisme Vlaanderen aan de vakantiecentra en jeugdverblijfcentra met betrekking tot de opvang van vluchtelingen	
ACTUELE VRAAG van Bart Somers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de opvang van asielzoekers in vakantiecentra	8
ACTUELE VRAAG van Katrien Schryvers aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evoluties binnen de voorschoolse kinderopvang	
ACTUELE VRAAG van Freya Saeys aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over stoppende onthaalouders	
ACTUELE VRAAG van Lies Jans aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nood aan verdere deregulering in de sector van de kinderopvang, naar aanleiding van de nieuwe cijfers over het dalend aantal opvanginitiatieven voor gezinsopvang	13
ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de verhardingsstop in het Vlaams ruimtelijk beleid	20
ACTUELE VRAAG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de gevolgen voor de Vlaamse audiovisuele sector van de beslissing van Telenet om niet langer te investeren in het Mediafonds	23

ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van uitvoeringsbesluiten bij het Maatwerkdecreet door de Raad van State	
ACTUELE VRAAG van Martine Taelman aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van uitvoeringsbesluiten bij het Maatwerkdecreet door de Raad van State	
ACTUELE VRAAG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van uitvoeringsbesluiten bij het Maatwerkdecreet door de Raad van State	
ACTUELE VRAAG van Sabine Vermeulen aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van uitvoeringsbesluiten bij het Maatwerkdecreet door de Raad van State	26
ACTUELE VRAAG van Ortwin Depoortere aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over onderwijs in de moedertaal	
ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over onderwijs in een andere moedertaal dan het Nederlands	32
ONTWERP VAN DECREET van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2014 – 23 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	37
Artikelsgewijze bespreking	38
ONTWERP VAN DECREET betreffende de Vlaamse openbare statistieken – 547 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	38
Artikelsgewijze bespreking	38
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	38
ONTWERP VAN DECREET van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2014 – 23 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	39
ONTWERP VAN DECREET betreffende de Vlaamse openbare statistieken – 547 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	39
MOTIE van Chris Janssens tot besluit van de op 14 januari 2016 door Chris Janssens in commissie gehouden interpellatie tot viceminister-president Hilde Crevits over de haperende controle op de Franstalige faciliteitenscholen – 616 (2015-2016) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	40
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	41

BIJLAGEN

Aanwezigheden	44
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	44

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Jan Hofkens, Grete Remen, Axel Ronse, Willy Segers, Güler Turan: ambtsverplichtingen;

Ann Brussee, Lorin Parys, Lydia Peeters: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Valerie Taeldeman: familieverbindingen;

An Christiaens, Guy D'haeseleer, Els Robeyns, Ann Soete: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 60/16*)

ACTUELE VRAAG van Lode Ceyssens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het verdwijnen van het 'zwartepuntenprogramma' inzake verkeersveiligheid

ACTUELE VRAAG van Björn Rzoska aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de aanpak van oude en nieuwe gevaarlijke punten in het verkeer

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): In 2002 startte de Vlaamse Regering met de aanpak van de zwarte punten, de gevaarlijke verkeerspunten in Vlaanderen. Dat waren er achthonderd. Daarvoor werd een ambitieus programma opgesteld, en op dat moment werd geraamd dat dat 500 miljoen euro zou kosten. Nu blijkt dat daar ondertussen al 900 miljoen euro aan is besteed, maar die centen lijken alleszins al heel goed besteed. Volgens Universiteit Hasselt is op de punten waar er een aanpak is geweest en waar dus een aanpassing is gebeurd, het aantal gewonden met een kwart gedaald kwart en het aantal zwaargewonden en doden zelfs met de helft. Die centen zijn dus meer dan nuttig besteed en geïnvesteerd in verkeersveiligheid.

Minister, in uw begroting voorziet u in 50 miljoen euro extra om de laatste 22 van die 800 punten ook nog aan te passen. Tegelijkertijd kondigt u aan dat er daarna geen nieuwe zwarte punten meer zijn. Ik denk ook dat het bijna vanzelfsprekend is dat sinds 2002 in de nieuw aangelegde verkeersinfrastructuur terdege rekening werd gehouden met verkeersveiligheid en dat er daardoor ook geen zwarte punten zouden mogen bijkomen. Dat lijkt ons evident.

Mijn vraag gaat over de toekomst. U weet dat er vorig jaar geen meerjarenprogramma is geweest van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV). Mijn

fractie heeft er herhaaldelijk op aangedrongen dat dat er toch zou zijn. We denken dat het goed is voor de gemeentebesturen die dikwijls mee moeten investeren, maar het is ook goed voor de bouwsector. Iedereen die collateraal betrokken is, zou het best weten wat het meerjarenprogramma is, welke investeringen op ons af komen. U zegt dat te willen uitstellen omdat u de paramaters objectiverbaar wil maken. Op welke manier gaat u het aspect verkeersveiligheid aanpakken? Hoe gaat u ervoor zorgen dat de infrastructuurprojecten waar verkeersveiligheid een thema is of de projecten die zelfs exclusief over verkeersveiligheid gaan, daadwerkelijk aan bod komen in uw meerjarenprogramma?

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, alleszins dank dat u de eerste was in het parlement die me opgevangen hebt op het moment dat ik met mijn fiets binnenreed. Ik ben u dankbaar voor de morele steun. U toonde uw verbazing over met welk voertuig ik onderweg was.

Het brengt me meteen ook bij het brugje dat ik wil maken. Ik passeer vandaag, en nu ook fysiek en aan den lijve, heel wat punten die gemakkelijk als zwarte punten zouden kunnen worden gecatalogeerd en waar de verkeersveiligheid van een aantal betrokkenen, vooral fietsers en voetgangers, niet optimaal is. Daarover ging mijn vraag eigenlijk niet.

Minister, mijn vraag ging over het gegeven dat u zondag communiceerde – en ik vind dat een goede zaak, zoals collega Ceyssens ook zei – dat de lijst met zwarte punten ondertussen ver afgewerkt is. Er staan er nog 22 op. U hebt 50 miljoen euro extra uitgetrokken om ze aan te pakken. Net zoals u zijn we ervan overtuigd dat verkeersveiligheid een prioriteit is. U hebt het vaak over de schande van de vierhonderd. Volledig terecht, maar wat me wat verwonderde in uw communicatie, was dat u eigenlijk aangaf dat u in de toekomst niet meer wilt werken met een dergelijke publieke lijst van gevaarlijke punten of zwarte punten. Dat verwonderde mij wat, omdat u zelf in de commissie een aantal maanden geleden, in oktober 2015, had aangegeven dat u voor de actualisering bij de politie een geactualiseerde lijst ging opvragen van gevaarlijke punten. Het is niet omdat de lijst van de 800 ver is afgewerkt, dat er geen punten meer zijn in Vlaanderen waar nog kan gewerkt worden aan verkeersveiligheid.

Waarom wilt u eigenlijk in de toekomst niet meer werken met een dergelijke publieke lijst van zwarte punten, zeker omdat het niet enkel maatschappelijk, zoals collega Ceyssens zegt, maar ook voor het parlement handig is om op te volgen welke investeringen in verkeersveiligheid de volgende jaren zijn gepland?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voor alle duidelijkheid: het is niet zo dat ik niet meer wil werken met een lijst of met een publieke lijst. Ik wil alleen niet meer werken met een statische lijst. In het verleden, meer bepaald in 2002 heeft men 800 zwarte punten aangeduid op basis van ongevalgegevens van eind jaren 90. Die lijst is gedurende 18 jaar nagenoeg gelijk gebleven. Omstandigheden wijzigen, sommige kruispunten worden onveiliger, andere worden veiliger.

Ik wil jaarlijks op basis van politionele gegevens de punten laten vastleggen. Dat zal nog steeds met hetzelfde puntensysteem gebeuren. Elk kruispunt krijgt een negatieve puntenscore op basis van het aantal doden, zwaargewonden en lichtgewonden: vijf negatieve punten voor dodelijke slachtoffers, drie negatieve punten voor zwaargewonde slachtoffers en één negatief punt voor lichtgewonden. De lijst zal jaarlijks worden geactualiseerd en op grond daarvan zullen de investeringen voor de respectieve kruispunten worden aangewezen. We zullen in de toekomst dus werken met een geactualiseerde en niet met een statische lijst.

Lode Ceyskens (CD&V): Het is natuurlijk beter om op basis van dynamische lijsten te werken. De zwarte punten dateren van 2002, een actualisering is alleszins gewenst. Is deze objectivering al in het meerjarenprogramma verwerkt? Hoe kunnen we dit detecteren?

Björn Rzoska (Groen): Minister, u bent van plan te werken met een lijst die jaarlijks zal worden aangepast. Dat is positief, maar investeringen op het vlak van verkeersveiligheid zijn vaak heel duur. Een rond punt aanleggen kost anderhalf tot twee miljoen euro. Het is merkwaardig dat de zwarte punten die worden gedetecteerd op basis van verkeersongevallen het jaar nadien worden geactualiseerd. Het lijkt me logisch dat de lijst voor de volgende jaren transparant is, zodat het duidelijk is welk budget wordt uitgetrokken om een zwart punt aan te pakken.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Vroeger was er de Taskforce Ongevallenregistratie en -analyse, die omvatte alle data over verkeersveiligheid, onveiligheid en ongevallen. De dynamische lijst zal op dezelfde manier worden samengesteld. Het zou heel verhelderend zijn de verkeersveilige investeringen van ronde punten te vergelijken met vergelijkbare infrastructuur in West-Europa. De infrastructuurwerken kosten hier fortuinen. Ik denk dat men meer kan doen met hetzelfde budget als bepaalde ontwerpen onder de loep worden genomen.

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp.a): Minister, los van de methodiek van statische of dynamische lijsten, is er een belangrijk financieel engagement voor de aanpak van de zwarte punten. Volgens mij is die lijst trouwens niet zo statisch als u beweert. Sinds 2003 is er, op één jaar na, tussen de 80 à 100 miljoen euro extra vanuit het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige investeringsuitgaven (FFEU) boven op het reguliere investeringsbudget van AWV geïnvesteerd. Dat budget werd enkel en alleen in verkeersveiligheid geïnvesteerd.

Zult u elk jaar een dergelijk budget specifiek en alleen inzetten op verkeersveiligheid?

Minister Ben Weyts: Er is een regulier investeringsbudget voor weginfrastructuur van 350 miljoen euro. Vanaf volgende jaar komt er 100 miljoen euro bij.

In het kader van het meerjareninvesteringsprogramma is verkeersveiligheid, zoals u hebt gesteld, een absoluut criterium voor de verdeling van de middelen. Volgend jaar komt daar 100 miljoen euro bij. Daarbovenop maken wij op jaarlijkse basis altijd de keuze met betrekking tot de FEU-middelen. Dat is een geldpot die jaarlijks qua samenstelling varieert. Meestal is het ongeveer 100 miljoen euro, maar de laatste jaren was het iets minder. Op basis daarvan maken we keuzes voor het spenderen van die middelen en een deel daarvan zal natuurlijk, wat mij betreft, altijd gaan naar verkeersveiligheid. Die keuzes moeten echter op jaarlijkse basis worden gemaakt. Ik kan daar dus niet op vooruitlopen, al was het maar omdat het niet bekend is hoe groot die budgetten uiteindelijk zullen zijn. Sowieso komt er vanaf volgend jaar minstens 100 miljoen euro bij op de reguliere investeringsbudgetten. Verkeersveiligheid is zelfs ook daarin een absoluut belangrijk criterium.

Lode Ceyskens (CD&V): Wij vinden het alleszins heel erg belangrijk dat op basis van objectieve criteria in de meerjarenprogramma's garanties ingebouwd worden dat die projecten die met verkeersveiligheid te maken hebben aan bod komen.

Ik sluit mij aan bij de stelling dat er voldoende budgetten moeten zijn. Er is al eens gewezen op de extra 100 miljoen euro uit de kilometerheffing. We hebben

echter nog andere noden. Als het ons echt menens is met de verkeersveiligheid, moeten we zorgen dat er elk jaar extra middelen komen, zodat we de dossiers rond verkeersveiligheid prioriteit kunnen geven, maar dat er ook genoeg middelen overblijven om te blijven investeren in onze Vlaamse wegen. (*Applaus van Joris Poschet*)

Björn Rzoska (Groen): Minister, collega Ceyssens heeft het wat vriendelijker gezegd, ik zal het misschien wat scherper formuleren, maar u flipflopt met cijfers alsof het een lieve lust is. Nu komt er weer 100 miljoen euro bij van de kilometermeterheffing voor vrachtwagens. Zondag hebt u 50 miljoen euro extra aangekondigd. Ik denk dat u uw communicatie eens goed moet bekijken.

Het is een absolute prioriteit in Vlaanderen om te investeren in verkeersveiligheid. Iedereen weet dat dat handenvol geld kost. We krijgen meer dan 160 miljoen euro federale middelen uit het boetefonds. U hebt aangekondigd dat u daarvan 3 miljoen euro in het verkeersveiligheidsfonds zult storten. Ik verzeker u dat er heel wat punten zijn in Vlaanderen waar ik nu dagelijks passeer en waarvan ik denk dat uw dynamische lijst – of dat nu een dynamische of een statische lijst is – vanaf volgend jaar een gigantische lijst zal zijn waar zwaar geïnvesteerd zal moeten worden in de verkeersveiligheid. Als we die omslag naar een andere mobiliteit willen maken, is het eerste punt dat u de mensen die zich op een alternatieve manier verplaatsen, ook kunt garanderen dat ze zich veilig kunnen verplaatsen. Ik denk dat u op dat punt nog een aantal tandjes moet bijsteken en dat u echt moet stoppen die budgetten door elkaar te haspelen en op die manier een groot mistgordijn op te trekken. (*Applaus bij Groen en sp.a*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Bart Caron aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de brief van Toerisme Vlaanderen omtrent de opvang van vluchtelingen in vakantiecentra

ACTUELE VRAAG van Renaat Landuyt aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de brief van Toerisme Vlaanderen omtrent de opvang van erkende asielzoekers in vakantiecentra

ACTUELE VRAAG van Stefaan Sintobin aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de brief van Toerisme Vlaanderen aan de vakantiecentra en jeugdverblijfcentra met betrekking tot de opvang van vluchtelingen

ACTUELE VRAAG van Bart Somers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de opvang van asielzoekers in vakantiecentra

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Gisteren viel een vreemde brief in de brievenbussen van de initiatieven voor sociaal toerisme. Daarvan zijn er 573 in Vlaanderen, waarvan 63 voor volwassenen en de rest voor de jeugd. Het gaat dus om een heel grote sector, de sector van het sociaal toerisme voor wie die wereld van het toerisme wat beter kent.

In die brief meldde Toerisme Vlaanderen, met een ondertoon, aan de initiatiefnemers dat ze, als ze asielzoekers langer dan drie maanden zouden opvangen, hun erkenning als initiatief voor sociaal toerisme zouden verliezen. Dat is

dramatisch, want het is een kwaliteitslabel. Er zijn geen werkingssubsidies aan verbonden, er zijn hooguit sterk gedaalde infrastructuursubsidies mogelijk, voor een lift om de toegankelijkheid te verhogen, voor brandveiligheid, enzovoort. Het initiatief dat langer dan drie maanden asielzoekers opvangt, zou die subsidie die het daarvoor ooit gekregen heeft, moeten terugbetalen. De toonzetting van de brief was duidelijk. De sector werd eigenlijk afgeraden om asielzoekers op te nemen.

In een reactie die u eerder in de media gaf, zei u: "We hebben het wettelijk kader geschetst, het is een decretale bepaling". Dat is trouwens niet eens waar, het is een uitvoeringsbesluit van de regering waarin die details staan.

Minister, ik zou denken dat in deze tijden Vlaanderen een warm hart heeft, dat we in tijden van nood iets doen voor de asielzoekers. Dat wordt nu afgeraden. Wat heeft u eigenlijk bezielde om de toeristische sector zo'n brief te sturen?

De voorzitter: De heer Landuyt heeft het woord.

Renaat Landuyt (sp.a): Voorzitter, collega's, minister, ik besef – en u wellicht ook – dat de hele problematiek rond de opvang van vluchtelingen, zeker indien gecombineerd met mensen die de onwettige weg volgen, zorgt voor druk en ongemak op het terrein en in het bijzonder op de toeristische sector aan de kust. Iedereen werkt goed samen, vandaar dat we toch een beetje verwonderd waren over deze brief.

Maar ik moet toegeven dat uw reactie op de radio vanmorgen, een goede correctie was. Het was misschien wel goed geweest om in de brief, indien hij van nut was geweest, te zeggen dat we begrip hebben voor de vakantiecentra die zich inschakelen in de algemene solidariteit om iets te doen voor de erkende asielzoekers. Want solidariteit tonen, is wat ze gedaan hebben. We begripen niet waarom het nodig was om hen zenuwachtig te maken over hun erkenning als vakantiecentrum.

Voortbouwend op uw uitleg op de radio brengt dat me bij mijn vraag. Het overleg met de federale overheid en staatssecretaris Francken kan wel heel interessant worden. Het vakantieseizoen is op komst. Het is misschien beter om in naam van de vakantiecentra een algemene afspraak te kunnen maken met de staatssecretaris in plaats van de verantwoordelijkheid bij de individuele vakantiecentra te leggen.

Minister, bent u bereid om woordvoerder te zijn van de centra in verband met hun zorgen?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, collega's, het zal u wellicht niet verbazen dat ik een enigszins andere benadering heb van deze actuele vraag en van dit dossier. Wij waren wellicht de enige fractie die de brief van Toerisme Vlaanderen toejuichten.

Het is natuurlijk zo dat in de brief staat dat de erkenning kan worden opgeschort indien er na drie maanden nog asielzoekers worden opgenomen, dat het jeugdverblijf of toeristisch centrum in een goede staat achtergelaten moet worden en dat er geen vermenging mag zijn van toeristen en asielzoekers. Dat lijkt me een terechte brief.

Inderdaad, de collega's hebben er al op gewezen, nadat u eerst in de pers verklaarde dat het gewoon een toepassing was van de wet-, decreet- of regelgeving, hebt u deze morgen, wellicht onder druk, maar ik weet niet van wie, een ander standpunt ingenomen. U zei dat de regelgeving eigenlijk niet van toepassing is, dat het eigenlijk gaat over een noodsituatie, over asielzoekers. Zij mogen daar

blijven, de erkenningen van de centra worden niet ingetrokken en de subsidies worden niet teruggevorderd.

Minister, mijn vraag is vrij eenvoudig. Wat heeft u tot die ommezwaai gebracht? Waarom hebt u eerst in de pers verklaard dat het een toepassing van de regelgeving is, maar deze morgen dat het een noodsituatie is en dat de regelgeving niet telt?

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

Bart Somers (Open Vld): Voorzitter, minister, laat me toe mijn appreciatie uit te drukken voor de manier waarop u deze voormiddag met dit probleem bent omgegaan. U hebt u ingeschreven in een positie, een regering waardig: een regering die oplossingen zoekt en die niet probeert om problemen uit te vergroten.

Want we zaten met een probleem. Langs de ene kant vraagt de federale overheid aan mensen op het terrein, lokale besturen en organisaties om mee te helpen om de vluchtelingen op te vangen. We staan als samenleving voor een heel grote uitdaging, want deze kwestie is niet eenvoudig. Aan de andere kant komt er een brief binnen waarin in plaats van waardering te tonen, er vooral wordt gewezen op problemen die op het terrein ontstaan. Ook al zijn de problemen misschien terecht, op die manier ontstaat er verwarring bij al die mensen van goede wil die een steentje trachten bij te dragen aan de oplossing die de Federale Regering en de Vlaamse Regering zoeken voor deze moeilijke crisis.

Uw communicatie was helder. U hebt gezegd dat u aan tafel wilt gaan zitten en oplossingen wilt zoeken. U zegt dat u wilt bijdragen aan een oplossing en dat is de enige juiste houding voor een minister. Hoe zult u dat doen? Denkt u eraan om samen met de sector en de federale overheid een taskforce op te richten om concrete problemen op een praktische manier op te lossen en zo bij te dragen tot rust op het terrein? *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Caron, er heeft me niets beziel. Ik heb ook geen brief geschreven, Toerisme Vlaanderen heeft dat gedaan als reactie op bezorgdheden die werden geuit. De vraag was immers of de asielopvang door sociaal-toeristische verblijven gevolgen heeft voor hun erkenning als sociaal-toeristisch verblijf.

Toerisme Vlaanderen heeft daarop gereageerd en een brief geschreven naar alle verblijven in kwestie en heeft daarin, met een ongelukkige tonaliteit, gewezen op een mogelijk probleem. In de definitie van het decreet op de sociaal-toeristische verblijven is sprake van niet-commercieel toerisme met het oog op vrijetijdsbesteding voor gezinnen, groepen en individuen. Mogelijks bestaat daar volgens Toerisme Vlaanderen een conflict met asielopvang. In wezen gaat het echter over een onbedoeld neveneffect van een goedbedoelde regeling. Want waarom die definitie? Net om commercieel toerisme zoals hotels uit te sluiten van die subsidiëring. Dat is de ratio daarachter. Men heeft geen rekening gehouden met een noodtoestand zoals we die vandaag kennen.

Ik heb gezegd dat ik daarvoor een pragmatische oplossing zou zoeken en ik heb die ook gevonden. Het decreet laat zelf toe dat de administrateur-generaal afwijkingen toestaat. Zelfs wanneer een verblijf het niet eens zou zijn met de beslissing van de administrateur-generaal, dan is het de minister die bij wijze van beroepsinstantie zal beslissen. Ik zeg heel klaar en duidelijk dat wij sociaal-toeristische verblijven die asielopvang verzorgen, niet zullen straffen door een intrekking van hun subsidiëring of erkenning. *(Applaus bij de meerderheid en bij Groen)*

Bart Caron (Groen): Minister, ik wil mijn waardering uitspreken voor uw oplossing. Het is een hele stap vooruit. U bent natuurlijk politiek verantwoordelijk en dat hebt u bewezen door erop te wijzen dat u de beroepsinstantie bent voor mogelijke, al dan niet aanvaarde afwijkingen. Het is op zijn minst onhandig te noemen dat Toerisme Vlaanderen die brief heeft geschreven, ik hoop dat u hen daarop wijst.

Dit soort brieven etaleert echter ook iets anders. We hebben in dit parlement altijd de mond vol van minder regels en minder administratieve overlast. Welnu, dit is een duidelijk voorbeeld van Vlaamse regulitis. Het was totaal overbodig om die brief te schrijven. Er kon een brief worden geschreven met de vraag hoe er in het kader van de noodzakelijke asielopvang overleg kan worden gepleegd met de staatssecretaris voor Asiel en Migratie om de lege dagen in die centra op een waardige manier in te vullen. Dat is een gemiste kans bij Toerisme Vlaanderen.

Renaat Landuyt (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord dat een herhaling is van het antwoord op de radio, en terecht. Er leeft echter wel iets in de sector en om die reden voelde Toerisme Vlaanderen zich geroepen om weliswaar op een verkeerde manier te reageren. Vandaar mijn bijkomende vraag: bent u bereid om met de federale overheid het algemene probleem aan te pakken dat op ons afkomt? Het toeristisch seizoen kondigt zich immers aan en de instellingen hebben geen zekerheid over hoe ze met een en ander moeten omgaan. Nu hebben ze nog altijd die ene brief waarin staat dat toeristen en asielzoekers niet mogen worden vermengd. Ik weet niet of dat de juiste boodschap is, maar misschien is het raadzaam om in naam van de sector met de federale overheid te gaan praten.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ik blijf erbij dat de brief van Toerisme Vlaanderen correct was. Maar het is heden ten dage nu eenmaal bon ton om op de boodschapper te schieten.

We hebben Toerisme Vlaanderen, we hebben de provinciegouverneur van West-Vlaanderen. Als er ook maar één woord van kritiek of een bepaalde gedachte wordt geformuleerd die ingaat tegen de nefaste asielproblematiek in dit land, wordt er op de boodschapper geschoten en dan gaat de boodschap verloren.

Collega Landuyt heeft het aangehaald: er is een probleem aan de Vlaamse kust, maar ook in andere toeristische centra. En straks begint het toeristische seizoen. Ik ben trouwens niet de enige die dat zegt: de kustburgemeesters zeggen dat, de provinciegouverneur van West-Vlaanderen zegt dat. Zelfs de premier in dit land zegt dat er een probleem is, dat er binnenkort problemen gaan ontstaan. Vandaar dat die brief correct is.

Die toeristische centra, minister, zijn in de eerste plaats bedoeld voor toeristen. Wat gaat u doen als die drie maanden voorbij zijn? Bij vzw Horizon in Bredene zitten driehonderd vluchtelingen. Het toeristische seizoen begint.

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord, mijnheer Sintobin.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Hoelang zullen die mensen daar blijven? Wanneer kunnen die toeristische centra weer gebruikt worden door toeristen?

Bart Somers (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord, dat zich volledig inschrijft in een humane en constructieve lijn, die de Vlaamse Regering siert. Maar misschien kan er nog een element bij gebracht worden, want we zitten met die vakantiecentra inderdaad met een problematiek tegen de zomer. Misschien zou in het overleg dat de Vlaamse overheid met de Federale Regering en uw collega-staatssecretaris heeft, onderzocht kunnen worden hoe de erkenningsprocedures versneld kunnen worden. Die mensen zitten in een ontvankelijkheidsfase. We hebben een grote instroom, maar de zaak is nu om ook de uitstroom uit die

procedure te versnellen, zodat mensen die geen asielaanvraag krijgen, op een menswaardige manier kunnen worden teruggezonden naar het land van herkomst, en mensen die wel erkend worden, in de inburgeringstrajecten kunnen stappen die de Vlaamse Regering aanbiedt.

Op die manier bieden we zuurstof en ruimte in die centra, want een van de problemen die we vandaag zien in heel de asielaanpak, is dat door het vele werk – en ik begrijp alle moeilijkheden, ik wil er geen karikatuur van maken – de uitstroom vertraagt en de mensen langer in die vakantiecentra blijven. Mocht daar een tandje kunnen worden bijgestoken, dan gaan we daar opnieuw zuurstof en ruimte creëren voor zowel een humane opvang als voor kwaliteit in deze vakantiecentra. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

Koen Van den Heuvel (CD&V): Vanuit onze fractie willen wij de minister danken voor zijn duidelijke antwoord en voor zijn oplossingsgericht denken. Het kan absoluut niet dat we de inzet van jeugd- en vakantiecentra, die inspelen op een acute nood van opvangmogelijkheden en op een federale vraag, negatief willen benaderen. Wij staan voor een positieve benadering van de inzet van die jeugd- en vakantiecentra. Je zult trouwens maar inspelen op de vraag van een federale overheid en dan gestraft worden door een andere overheid. We zijn heel blij met de oplossing, die trouwens in het decreet staat. We zijn blij dat de minister garandeert dat die subsidies behouden kunnen blijven.

Minister Ben Weyts: Op federaal niveau is de asiel- en vluchtelingenproblematiek in goede handen. Ik heb niet de ambitie om daar enige rol te gaan spelen of mij daarin te gaan bemoeien. Het komt er gewoon op aan dat die sociaal-toeristische verblijven autonome centra zijn, die zelf hun beslissingen nemen. Als zij de keuze maken om zich in te schakelen in en te antwoorden op de nood en de vraag naar extra bedden en extra asielopvang, vind ik gewoon dat wij hen daarvoor niet moeten bestraffen. Ik zal hen dus tot niets verplichten, maar ik ga hen zeker ook niet bestraffen. Dat is de boodschap.

Bart Caron (Groen): Ik hoop, minister, dat u de centra ook op de hoogte brengt van die bijgestelde en zeer gewaardeerde aanpak. Ik wil de discussie niet heropenen of voortzetten, maar ik vind het nog altijd zeer betreurenswaardig dat ook in de brief gezegd wordt dat gemengde opvang – bijvoorbeeld backpackers uit niet-oorlogslanden en backpackers uit oorlogslanden – niet in hetzelfde verblijf mag logeren. Daar moet ook nog een oplossing voor komen. Soms is het elkaar ontmoeten ook een positieve zaak. Ik sluit me aan bij wat u zei: laat de vrijheid aan de initiatiefnemers.

Renaat Landuyt (sp.a): Minister, het is evident dat je mensen en centra die zich inschakelen in solidariteit, niet bestraft. Proficiat daarvoor, maar eigenlijk is dat evident. Mijn vraag is: gaan we ze in de steek laten? Onderschat het probleem op het terrein niet. We gaan naar een toeristisch seizoen met een extra moeilijkheid. De centra hebben nu voorlopig een brief gekregen die stelt: 'Pas op met uw erkenning'.

Zou het niet beter zijn om als Vlaams minister van Toerisme op te komen voor onze vakantiegangers en voor onze vakantiecentra zodat ze dat probleem niet alleen moeten oplossen? Dit is niet hun vrije keuze. Hun vrije keuze is deel te nemen aan solidariteit. Het is geen vraag om alleen gelaten te worden.

Minister, ik herhaal mijn vraag voor de derde keer. Bent u bereid als Vlaams minister van Toerisme om de toeristische sector en onze toeristen te helpen?

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik heb nog twee opmerkingen. U antwoordt niet op mijn vragen en op de opmerkingen die ook mijn collega heeft

gemaakt. In de commissie is trouwens al drie weken een vraag van mij hangende over de impact van asielcentra en vluchtelingen langsheen de Vlaamse kust.

Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om een fabeltje de wereld uit te helpen, alsof het inschakelen van toeristische centra allemaal vrijblijvend is en dat het uit solidariteit gebeurt. Ik heb een antwoord bij op een parlementaire vraag van Barbara Pas in de Kamer over het toeristisch centrum vzw Horizon in Bredene waarnaar ik daarnet heb verwezen. Die mensen ontvangen 93.000 euro huur per maand van de federale overheid via Fedasil. Het heeft niet alleen te maken met solidariteit en het zich inzetten voor de vluchtelingen, maar het heeft natuurlijk veel en alles te maken met het opvullen van lege plaatsen en geld verdienen aan het feit dat er geen toeristen zijn.

Minister, mijn vraag is dus nog eens: wanneer zullen die toeristische centra opnieuw beschikbaar zijn voor de toeristen? Het toeristisch seizoen komt eraan. Collega Landuyt zegt hetzelfde op een andere manier. Ook collega Somers zegt dat. We zullen deze discussie waarschijnlijk kunnen voortzetten in de commissie. U onderschat het probleem.

De voorzitter: Mijnheer Sintobin, hou u een beetje aan de spreektijden alstublieft.

De heer Somers heeft het woord.

Bart Somers (Open Vld): Collega's, de asielcrisis is een enorme uitdaging voor onze samenleving. De voorbije dagen en weken zijn er, laat me maar zeggen 'ongelukkige' uitspraken in die context gebeurd, of ze nu van een partijvoorzitter, een gouverneur, een burgemeester of van een administratie komen. Ik ben niet diegene om op de eerste rij te staan en een steen te gooien, want ik besef hoe moeilijk en complex de situatie is. Wat belangrijk is in deze situatie, is dat een regering een duidelijke, humane lijn verdedigt.

De enige lijn die we kunnen verdedigen, is dat we mensen die hier komen, menswaardig moeten opvangen en zo snel mogelijk uitsluitel geven over hun statuut. U hebt zich vandaag als vertegenwoordiger van de regering aangesloten bij die lijn en ik verheug mij daarover. (*Applaus bij Open Vld en CD&V*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Katrien Schryvers aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evoluties binnen de voorschoolse kinderopvang

ACTUELE VRAAG van Freya Saeys aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over stoppende onthaalouders

ACTUELE VRAAG van Lies Jans aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nood aan verdere deregulering in de sector van de kinderopvang, naar aanleiding van de nieuwe cijfers over het dalend aantal opvanginitiatieven voor gezinsopvang

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, enkele dagen geleden maakte Kind en Gezin een aantal cijfers bekend over de voorschoolse kinderopvang in 2015. Goed is dat er globaal heel wat bijkomende plaatsen zijn gecreëerd en die zijn voornamelijk gecreëerd in de groepsopvang, in nieuwe groepsopvang en in uitbreiding van al bestaande groepsopvang. Wat betreft

gezinsopvang, is er een terugloop van het aantal initiatieven. Er zijn ongeveer 600 initiatieven in de gezinsopvang, de vroegere onthaalouders, gestopt en ongeveer 400 zijn gestart.

Dat baart me toch wel wat zorgen omdat enerzijds de gezinsopvang goed is voor een heel groot aantal kinderopvangplaatsen, maar anderzijds het ook voor veel kinderen en ouders door de kleinschaligheid een aangewezen plek is voor kinderopvang. Die evolutie is er al een aantal jaren en heeft ook een aantal duidelijk aanwijsbare oorzaken. In de jaren 80 zijn er heel veel onthaalmoeders begonnen en zij stromen nu uit vanwege hun leeftijd. Ook steeds meer gezinnen vinden het minder aangewezen om in de eigen woning aan gezinsopvang te doen.

Er zijn al een aantal initiatieven. Kind en Gezin kondigde een studie aan. Er is de website van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Er is het proefproject met de kinderbegeleiders in het werknemersstatuut.

Minister, welke initiatieven denkt u nog bijkomend te kunnen en te moeten nemen voor ondersteuning van die gezinsopvang?

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, uit recente cijfers van Kind en Gezin blijkt dat er een dalende trend is bij de onthaalouders. Tussen 2011 en 2014 zijn er meer dan 3000 plaatsen verdwenen, en we slagen er blijkbaar niet in die trend te keren. Bij de zelfstandige onthaalouders blijkt het nog rampzaliger te zijn. Ook daar zijn heel veel plaatsen verdwenen.

Er zijn veel oorzaken waarom er steeds minder onthaalouders zijn. Er gaan er veel meer op pensioen. Velen staan al dertig jaar in het beroep. De werkdruk is heel hoog. Ze werken zestig uur per week. Ze werken ook zeer geïsoleerd en tegen een relatief lage vergoeding. En er is natuurlijk ook de reglementitis. Open Vld heeft dat al herhaaldelijk aangehaald. Er zijn te veel regeltjes, wij willen een vereenvoudiging. Minister, u hebt daar al belangrijke stappen in gezet, maar ik zou willen dat u nog een tandje bijsteekt.

Jonge onthaalouders hebben ook andere verwachtingen. Ze zien het meer als een tijdelijke activiteit. De gezinsopvang is en blijft een belangrijke vorm van opvang. In 2014 is die goed voor meer dan 31.000 plaatsen, wat niet min is. Er zijn al projecten in verband met de sociale rechten van de onthaalouders. Welke initiatieven gaat u nemen om de onthaalouders aan boord te houden, en in het bijzonder de zelfstandige onthaalouders?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Lies Jans (N-VA): Minister, het aantal onthaalouders voor gezinsopvang wordt kleiner. Voor ons is dat nog altijd een belangrijke doelgroep. Een op drie opvangplaatsen in Vlaanderen is nog altijd de gezinsopvang. Ouders moeten kunnen kiezen voor de grotere opvanginitiatieven, de crèches zoals iedereen ze kent, maar ook voor de meer huiselijke, kleine gezinsopvang. Die keuze moet er zijn en daar moeten we inspanningen voor doen. Minister, het valt niet te ontkennen dat u in het verleden al inspanningen hebt gedaan. Heel belangrijk is de vereenvoudiging, het minder opleggen van regeltjes aan gezinsinitiatieven.

In het verleden hadden we een commissierapportering. Er is een decreetswijziging geweest, een wijziging aan de uitvoeringsbesluiten, maar voor ons is dat nog niet voldoende. Met die werkgroep moet er veel meer worden ingezet op de vereenvoudiging van de administratieve lasten of van procedures, zodat het voor de onthaalouders mogelijk is te doen wat ze graag doen, namelijk kinderen opvangen in een huiselijke sfeer.

Een ander element is de financiële leefbaarheid. Het statuut van onthaalouders is voor velen niet interessant genoeg om dat beroep te blijven uitoefenen. Daar wordt aan gewerkt, er loopt een proefproject. Ik heb ook eens naar de cijfers van de subsidies voor gezinsopvang gekeken. Ondanks de inspanningen die we hebben gedaan, hebben we die gezinsopvang niet meer subsidies kunnen geven dan de groepsopvang.

Minister, ik weet dat de budgetten beperkt zijn, maar onlangs zei u in de commissie dat u een uitbreiding plant voor 2017-2018. Ik roep u dan ook op om de startsubsidies voor de gezinsinitiatieven in de volgende rondes uit te breiden. Samengevat: wat gaat u doen voor de vereenvoudiging? Is het mogelijk de budgetten meer te oriënteren naar de gezinsopvang?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik geef een korte schets voor degenen die niet zijn ingewijd in het jargon van de kinderopvang. In Vlaanderen heb je twee soorten kinderopvang, de kleinschalige gezinsopvang en de groepsopvang. Er zijn drie trappen. De eerste trap is het vrije initiatief, door de overheid beperkt gefinancierd in een aantal gevallen, maar gekenmerkt door een vrije tarifiering. De tweede trap engageert zich om een inkomensgerelateerde ouderbijdrage te vragen, waarin de overheid serieus tussenkomt. De derde trap engageert zich om bijzondere expertise op te bouwen met betrekking tot kwetsbare groepen. Dat is het kader. De vraag over gezinsopvang heeft dus te maken met de positionering in het type opvang in die drie trappen.

Het is toch belangrijk te bevestigen dat er inderdaad al een hele tijd een trend is dat die opvang aan huis afneemt. Dat heeft te maken met de redenen die u ook hebt aangegeven, met het feit dat daarin een generatie actief is geworden die zelf kinderen had en dat is blijven doen, terwijl je nu voelt dat er een ander soort verwachting is van ouders die dit soort kleinschalig initiatief zouden overwegen.

Er moet echter ook worden beklemtoond dat er ook een apart financieringssysteem is. Dat is belangrijk. Dat financieringssysteem heeft een heel specifiek kader: je krijgt een forfait per dag per kind, dat niet wordt belast, en je betaalt een bedrag qua sociale zekerheid waarvoor je ook een aantal rechten, maar niet alle rechten krijgt. Als we nadenken over wat dat voor de toekomst betekent, dan moeten we dus ook daarover zeer goed nadenken. Ten eerste behoort immers niet alles ter zake tot de Vlaamse bevoegdheden. Dat is heel belangrijk. Ten tweede is het een sui-generisstelsel, ook op het vlak van sociale rechten, waarover discussie is. Om die reden is het project gestart met betrekking tot het hanteren van het werknemersstatuut, om te bekijken of dat een meerwaarde oplevert vanuit de verschillende perspectieven. Dat is echter wel een heel belangrijke randvoorwaarde.

Een van de vraagstellers heeft me gevraagd wat ik zal doen qua financiering, maar we moeten het volgende goed beseffen. Natuurlijk kunnen we zeggen dat we daarvoor heel veel geld zullen mobiliseren, maar als de fiscus dan beslist dat dit belastbaar inkomen wordt, dan wordt dat samengeteld met het inkomen van de partner en krijg je allerlei effecten, en dan moet je ook in de sociale zekerheid wellicht over andere tarieven spreken. Ik pleit er dus voor om eerst goed na te denken voor we echt een wat grootschaliger initiatief nemen, om de visie daaromtrent zeer goed uit te bouwen. Laten we eerlijk zijn: we hebben daarvoor de evaluatie van dat project van het werknemersstatuut nodig.

Voor alle duidelijkheid, ik ben persoonlijk een voorstander van dit soort opvang. Ik vind dat een heel belangrijk aspect van onze kinderopvang, maar als we echt campagne willen voeren voor dit soort opvang, dan moeten we daar ook echt voor kunnen gaan. Dan moeten we heel duidelijk kunnen zijn over de fiscale en

sociaalrechtelijke aspecten. Ik verwijs in dat verband naar de campagne van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). Op hun site zie je wat zij aangeven als de belangrijke elementen van het statuut, maar ik kan alleen maar vaststellen dat we toch moeten proberen die visie, met de vraag wat onze ambitie is voor dat soort opvang, nog veel explicieter te maken. Dat vraagt uiteraard duidelijkheid met betrekking tot de sociale zekerheid, de fiscaliteit, de financiering. Daarvoor zullen we zeker de evaluatie van dat project nodig hebben.

Wat gaan we doen? We zijn daar uiteraard al mee bezig: dit gebeurt niet naar aanleiding van het bekend worden van de cijfers. We gaan die visie echt wel uitzuiveren. We moeten gaan voor een campagne en een promotie van gezinsopvang, maar in alle duidelijkheid. Dat moet dus ook toch nog worden gedragen door een aantal partners. We zullen ook moeten kijken naar administratieve vereenvoudigingen. Die beweging is ingezet. In een eerste fase heeft men zich in grote mate op de groepsopvang geconcentreerd, maar we zijn daadwerkelijk aan het bekijken wat we kunnen doen om ook voor de gezinsopvang die administratieve druk te verlichten. Vaak gaat het dan meer over de vraag wat je dan doet ten opzichte van de diensten die onthaalouders ondersteunen, selecteren en begeleiden, en voor de zelfstandigen. Dan zul je toch altijd moeten bekijken hoe je dat op een evenwichtige en vanuit de filosofie van het decreet redelijke manier voor iedereen kunt organiseren. Je kunt in de gezinsopvang immers moeilijk vanuit het perspectief van het kind en de ouders verschillende kwaliteitsverwachtingen hebben.

Er is dus die verlaging van de administratieve lasten in dit soort opvang, via onthaaldiensten en zelfstandigen. We zijn daaraan bezig met het voortgangsgroepje. We moeten proberen nog stappen te zetten. Verder moeten we die visie duidelijker en scherper maken en daarvoor durven op te komen. Dat zal betekenen dat we ook de evaluatie van het project met het werknemersstatuut moeten verankeren. Qua fiscaliteit en sociale zekerheid moeten we ons sterk bewust zijn van de context en de afstemming die dat vergt met de federale overheid. Er zijn daarover nu afspraken, maar als je een aantal zaken in beweging begint te zetten, dan moet je natuurlijk goed beseffen dat dat ook aan de orde zal zijn.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat iedereen hier het belang van de gezinsopvang onderschrijft, zowel wat het numerieke gegeven binnen de kinderopvang betreft, als wat betreft de ouders die kiezen voor het kleinschalige aspect in de opvang van hun kinderen.

Dat er een aantal problemen zijn, is niet nieuw. Het bewijst dat u daar al een tijd mee bezig bent en dat er een aantal initiatieven ter zake zijn genomen. Ik denk te mogen zeggen dat 2016 daarin een cruciaal jaar wordt, waarin die visie verder moet worden ontwikkeld. Het gaat daarbij inderdaad om verschillende aspecten, zoals regelluwte en minder administratieve last. Maar het heeft ook een federale component: fiscaal-rechterlijk, sociaal-rechterlijk. Ook is het belangrijk te bepalen wat de gezinswoning nu precies is. We weten dat er onthaalouders zijn die dat liever alleen maar buiten hun eigen gezinswoning doen. Ten slotte is er ook de evaluatie van het proefproject.

Ik hoop dat er daarin na dit jaar grote stappen voorwaarts kunnen worden gezet die de gezinsopvang kunnen verankeren.

Freya Saeys (Open Vld): Minister, ik hoor u zeer graag zeggen dat u de administratieve vereenvoudiging verder wilt doordrijven. Dat is uitermate belangrijk. Heel veel onthaalouders, maar ook andere kinderopvanginitiatieven, halen dit namelijk aan als een reden om te stoppen.

Wat die zelfstandige kinderopvang betreft, horen we dat vier op de tien zou willen stoppen in 2017. Dat baart mij natuurlijk zorgen.

Zelfstandige kinderopvanginitiatieven hebben het vaak nog moeilijker, aangezien zij geen sociale rechten opbouwen en een vaste dagprijs moeten bepalen. Dat zorgt dan ook weer voor concurrentie.

Volgende jonge mensen zijn enorm gemotiveerd om voor kinderen te zorgen, vaak met een heel grote passie. Ik zou het echter zeer jammer vinden mochten zij van een kale reis thuiskomen. We hebben die mensen echt nodig om blijkomende plaatsen te creëren.

Lies Jans (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord en de duidelijke uitspraak dat ook die gezinsopvang voor u als minister zeer belangrijk is. Ik heb het gisteren gezegd: een op drie van de kinderopvangplaatsen zijn plaatsen in een gezinsopvang. We moeten alle hens aan dek halen als we zien dat het aantal stoppers toeneemt en het aantal starters daalt. Dat is een slechte evolutie.

Het financiële aspect is inderdaad een moeilijk verhaal: het is een verhaal van vele jaren. Het is goed dat u dat in handen hebt genomen en met dit proefproject echt resultaten wilt boeken. Dat zal ook nodig zijn als we de onthaalouders willen houden.

Het andere aspect, de administratieve vereenvoudiging, het afbouwen van de detailregels, hebt u wel in handen. Het is absoluut noodzakelijk dat die voortgangsgroep op zeer korte termijn met resultaten komt in verband met die gezinsopvang. Zij zijn wat dat betreft namelijk eigenlijk nog te lang in de kou blijven staan.

Minister, ik wil dus nog eens een oproep doen: zeker wat de reglementitis voor de gezinsopvang betreft, kan er op korte termijn toch nog heel wat gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Freya Van den Bossche (sp.a): Minister, we hebben het er vaak over in de commissie: indien u tegen 2020 uw eigen decretale – minimale – doelstelling wilt halen, dan moet u elk jaar in 3500 nieuwe plaatsen voorzien in de kinderopvang. Dat kan gaan over groepsopvang of gezinsopvang. U moet daarbij zowel het privaat initiatief aanmoedigen als zelf een voorzet geven via eventueel lokale overheden.

Maar wat deed u in 2015? U voorzag in een budget voor 809 plaatsen. In 2016 vermindert u dat budget nog eens met twee derde. U raakt dus steeds verder weg van uw eigen groeipad, terwijl het ideaal scenario – ik hoop dat we het daarover eens zijn – is om er op iets langere termijn voor te kunnen zorgen dat evenveel kinderen kunnen genieten van kinderopvang als er naar de kleuterschool gaan. Mijn fractie pleit daar duidelijk voor. Een kind, zeker uit een kansarm milieu, kent drie keer zoveel woorden bij de instap in de kleuterschool als die eerst naar de opvang is gegaan. Het is dus een erg belangrijke kansengelijkmaker. U moet uw verantwoordelijkheid nemen. U moet niet enkel zelf in de middelen voorzien, maar u moet de mensen ook de mogelijkheid geven om initiatief te nemen.

Minister, mijn vraag is heel eenvoudig: hoe snel zal het budget starterssubsidies dit jaar uitgeput zijn? (*Applaus bij sp.a en Groen*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): De vraag is waarom al die onthaalouders stoppen en vooral waarom er geen nieuwe komen. Het is inderdaad zo dat veel onthaalouders intussen richting pensioengerechtigde leeftijd gaan en stoppen, maar waarom zijn er geen nieuwe? Is dat omdat jonge mensen geen interesse

meer hebben om onthaalouder te worden? Neen, jonge mensen willen dit doen, maar ze raken om verschillende redenen afgeschrikt. Ten eerste zijn er de regels. Er zijn ontzettend veel voorwaarden en eisen, en die gaan niet over hoe je goed voor een kind zorgt of over hoe je een huiselijke sfeer biedt, maar wel over waar het bedje moet staan en hoeveel vierkante meter het raam van de opvangruimte moet zijn. U hebt voor een deel deregulering toegepast, maar ik sluit me erbij aan dat het nog veel verder moet gaan en dat de regulitis absoluut moet worden afgebouwd.

Een andere zaak is het sociaal statuut. U zegt zelf dat het een probleem is dat die mensen op geen enkele manier pensioenrechten opbouwen en bepaalde voordelen niet krijgen. Het klopt dat er een proefproject is. Dat antwoord heb ik een jaar geleden op deze vraag ook gekregen. Toen zou er een evaluatie van het proefproject komen tegen de zomer. We zijn intussen februari. De zomer is al een tijdje gedaan en de volgende staat voor de deur. Waarom wordt dat proefproject niet geëvalueerd? Eigenlijk kennen we de obstakels en weten we wat de uitdagingen zijn. Het is een kwestie van keuzes te maken en budgetten vrij te maken.

Minister, wanneer zult u in overleg met het federale niveau effectief zorgen voor een ernstig sociaal statuut voor de onthaalouders?

De voorzitter: De heer Depoortere heeft het woord.

Ortwin Depoortere (Vlaams Belang): Naar verluidt combineert de nieuwe generatie onthaalouders en gezinsopvang hun job vaak met de opvang van hun eigen kinderen. Men haakt af op het moment dat hun eigen kinderen naar de kleuterschool gaan. Ik zou een nieuw element willen toevoegen, naast de administratieve vereenvoudiging en het sociaal statuut. Zou het niet interessant zijn om in een soort tijdelijk opvoedersloon te voorzien? Voor alle duidelijkheid, dit is geen pleidooi voor het cliché van de vrouw aan de haard. Integendeel. Het is wel zo dat een deel van de bevolking er bewust voor kiest om de eigen kinderen op te voeden en niet naar een kinderopvang te sturen. Dit zou, naast het creëren van extra opvang en het verzorgen van het statuut, ook kunnen helpen om het huidige tekort te verminderen.

Minister Jo Vandeuren: Dat laatste element is een veel bredere discussie dan de vraag over de organisatie van de kinderopvang.

Het decreet op de voorschoolse kinderopvang stelde dat er in 2016 voor 50 kinderen op 100 tussen 0 en 3 jaar een opvangplaats moest zijn. Ik denk dat die doelstelling is gehaald. De lat voor 2020 ligt inderdaad hoog. Ik heb altijd gezegd dat er op verschillende fronten moet worden ingezet. Dat zal budgettair ook betekenen dat we daar de volgende jaren een prioriteit aan moeten geven. Denken dat dit allemaal zal worden opgelost met 100 procent gesubsidieerde plaatsen, is niet wenselijk en niet realistisch. Het is onze overtuiging – en dat is ook historisch zo gegroeid – dat ook het ondernemen vanuit een goeie visie met goede zin voor goede zorg voor kinderen en pedagogisch goed ondersteund, echt kansen moet krijgen. Het model van de financiering van de kinderopvang moet in Vlaanderen ook aan deze mensen perspectief bieden. Daarvoor zullen we ook nog een aantal stappen moeten zetten, al was het maar omdat de loonvoorwaarden nog evolueren enzovoort. Ik ben me daar zeer goed van bewust. We hebben wel al heel wat stappen gezet naar harmonisaties in paritaire comités enzovoort.

Ik heb in mijn eerste antwoord willen zeggen dat we goed moeten opletten omdat we hier met een sui-generisstatuut zitten waarvan ik merk dat er tegenstanders zijn, zowel bij de onthaalouders als bij syndicale organisaties. Er zijn ook voorstanders van. De VVSG voert nu een campagne om nieuwe onthaalouders te vinden. U moet goed beseffen dat als we daaraan beginnen te timmeren, we moeten spreken met andere overheden die daarvoor bevoegd zijn.

We moeten uiteraard ook nagaan wat dat budgettair met zich meebrengt. Op de website die de VVSG heeft geopend, staat: "Afhankelijk van het aantal kinderen en werkdagen krijg je een vergoeding die de organisator gezinsopvang maandelijks op je rekening stort. Pluspunt: die vergoeding wordt niet belast, maar je bent wel sociaal verzekerd en bouwt pensioenrechten op. Ook wanneer je ziek bent, krijg je een uitkering." Er zijn een aantal rechten in de sociale zekerheid die je niet hebt, en dat moeten we ook durven te zeggen. Als je daarover spreekt, spreek je met meerdere bestuursverantwoordelijken. Ook de sociale partners zijn daarin betrokken.

Ik ben de eerste om te zeggen dat, waar het kan, de regels gedownsized moeten worden. Er bestonden zes systemen voor kinderopvang. Dat harmoniseren en daar één level playing field voor creëren, is een massieve oefening.

Het is best mogelijk dat je op een bepaald ogenblik kunt bekijken of je daar een aantal zaken kunt vereenvoudigen. We hebben dat gedaan. In een eerste stap voor de groepsopvang, in een tweede stap zullen we dat doen voor de gezinsopvang.

Mevrouw Van den Brandt, het proefproject, met alle goede bedoelingen, heb ik niet in de hand. Men heeft eerst moeten zoeken naar kandidaten, diensten en onthaalouders die in dat stelsel wilden stappen. Dat moet zorgvuldig gebeuren want een werknemersstatuut moet qua voorwaarden toch verschillen van de sui-generispositie, want anders creëer je een juridisch onzekere situatie.

Men heeft dus dat project opgestart. Dat wordt begeleid door sociale partners en door Kind en Gezin. Ik ga ervan uit dat we daarvan de volgende maand de evaluatie zullen krijgen. De vraag is of al diegenen die het project begeleiden daaruit dezelfde conclusies zullen trekken. Dat moeten we afwachten. Maar we moeten wel met die conclusies rekening houden in de strategie die we opbouwen om in de toekomst de gezinsopvang in Vlaanderen voldoende kansen te geven.

Katrien Schryvers (CD&V): Het versterken van de gezinsopvang heeft, zoals u hebt gezegd, heel veel verschillende facetten. Er zijn voor verschillende van die facetten stappen gezet. Het is nu tijd om werk te maken van het globale gegeven: inventariseren, visieontwikkeling en evaluatie van het proefproject. Mevrouw Van den Brandt, een proefproject kan inderdaad maar geëvalueerd worden als het voldoende heeft proefgedraaid en als er voldoende mensen aan hebben deelgenomen. Dan zullen we daar samen onze conclusies uit moeten trekken. Nu heb ik een beetje het idee dat u dit voorstelt als het ideale gegeven. Dan had het natuurlijk niet als proef moeten dienen.

Minister, ik roep u op om daar in 2016 verder werk van te maken.

Freya Saeys (Open Vld): Minister, ik ben zeer blij dat u zelf zegt dat er verder werk zal moeten worden gemaakt van administratieve vereenvoudiging. Dat, en ook het sociaal statuut, is zeer essentieel. Maar natuurlijk moeten ook diegenen die op zelfstandige basis werken, en dan heb ik het over de onthaalouders die op zelfstandige basis werken, hun ondernemerschap verzilverd zien. Die mensen nemen een risico, ze durven erin te stappen om te ondernemen. Ze doen dat met hart en ziel. Maar ik heb altijd schrik dat zij van een kale reis zullen thuiskomen. Wij hebben die mensen echt wel nodig. (*Applaus bij Open Vld*)

Lies Jans (N-VA): Minister, ik ben blij dat iedereen achter de essentie van het verhaal staat: ervoor zorgen dat we die doelstelling in 2020 kunnen halen, dat we de kinderen de opvang kunnen bieden waarop ze recht hebben. Daarvoor is het volgens ons absoluut noodzakelijk dat die gezinsopvang ook de nodige aandacht krijgt. Daarom ben ik tevreden dat u zegt te werken aan de financiële drempels. Dat is niet eenvoudig. Het zal zijn tijd vergen. Wat u wel in handen hebt, de administratieve vereenvoudiging en het gemakkelijk maken voor

gezinsopvang om effectief die kinderen op te vangen zonder al te veel administratieve plannen te moeten maken en regeltjes te moeten volgen: daaraan werkt u. Ik hoop dat onze commissievoorzitter, de heer Van Malderen, dit ook verder in de commissie brengt zodat wij de voortgang op dat vlak kunnen controleren. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de verhardingsstop in het Vlaams ruimtelijk beleid

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, gisteren las ik in De Tijd een artikel over uw plannen inzake Ruimtelijke Ordening. Eerlijk gezegd, ik begreep er geen fluit van. Een paar citaten: "Wie een bouwgrond heeft, kan die bestemming bijvoorbeeld ruilen met iemand die een erkend bedrijventerrein heeft." Als u met grondenruil het systeem van verhandelbare bouwrechten bedoelt, dan is dat toch iets anders dan wat hier staat.

"Veel bedrijventerreinen liggen braak omdat ze niet vergund kunnen worden. We moeten die voorraad aanboren. We versoepelen de voorschriften." Als u goedgelegen bedrijventerreinen bedoelt, die opgepot worden door bijvoorbeeld intercommunales en u wilt die nu aansnijden, akkoord. Maar dat is iets anders dan wat hier staat.

Ik hoop dat de journaliste – nochtans een intelligente jongedame, vertelt men mij – u verkeerd heeft begrepen. Anders hebben we een probleem.

Ik beperk me voor mijn vraag tot de titel van het artikel, namelijk dat de bebouwde oppervlakte in Vlaanderen niet meer mag toenemen. Ik ben het met u eens dat we de open ruimte maximaal moeten vrijhouden, dat we het water moeten laten insijpelen in de bodem, maar vandaag is er nog meer dan 40.000 hectare bestemd als woonzone ongebruikt. Er is nog meer dan 10.000 hectare bedrijventerrein. Als we die morgen aansnijden zal die bebouwde oppervlakte wel willens nillens toenemen. Minister, hoe gaat u de verhardingsstop doorvoeren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega Vandaele, u weet dat de Vlaamse Regering werkt aan de opvolger van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), en dat is het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Het ligt momenteel in consultatie en zal daarna definitief in openbaar onderzoek gaan.

Een van de hoofdprincipes uit dat nieuwe beleidsplan is inderdaad om een halt toe te roepen aan de inname van de open ruimte en om geen 6 hectare per dag meer in te nemen. In de voorbije jaren zijn we er niet in geslaagd om het tij te keren. Als we zo doorgaan, zitten we in 2050 aan 41,5 procent inname van de open ruimte.

We moeten daar op een andere manier mee omgaan. We moeten het ruimtelijk rendement vergroten, intensiever gaan bouwen, slimmer omgaan met de voorraad en alleen goedgelegen gronden aanboren. We moeten creatief zijn en nieuwe instrumenten uitwerken zoals verhandelbare bouwrechten.

Ik hoop dat u geen West-Vlaamse editie van De Tijd gelezen hebt, mijnheer Vandaele. Een verhardings- of bouwstop staat niet in het artikel. Het gaat om het keren van het tij. Dat is een ambitie die we allemaal hebben. Dat staat trouwens in het regeerakkoord, dat we het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen willen aannemen.

We bewandelen verschillende sporen. De Codex Ruimtelijke Ordening zal binnenkort gewijzigd worden. Er zal een voorstel op tafel liggen met een aantal instrumenten. We willen voorschriften die vernieuwend en intensiever bouwen afremmen, openmaken zodat men daar creatief kan mee omspringen. We werken aan een Instrumentendecreet, wat uitdrukkelijk in het regeerakkoord staat. De verhandelbare bouwrechten moeten daarin terechtkomen. Momenteel wordt dat volop uitgewerkt. Laatste punt is de sensibilisering van alle spelers op het veld.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, West-Vlaamse editie of niet, het niet laten toenemen van de bebouwde oppervlakte staat wel degelijk in de titel van het artikel. Het RSV wou die open ruimte natuurlijk ook open houden. Toch zijn we daar niet in geslaagd. Door de jaren heen zijn we die open ruimte blijven aansnijden. U zegt het zelf, 6 hectare per dag. 33 procent van de Vlaamse oppervlakte is ingenomen, 14 procent is verhard.

U zegt in het artikel dat we moeten nadenken over ruimtegebruik. Ik heb soms het gevoel dat we al heel veel hebben nagedacht, en niet alleen dat, maar dat we door de jaren heen ook beslissingen hebben genomen en dat we die maar ten dele hebben uitgevoerd. We hebben gisteren gediscussieerd over het project Rivierherstel Leie. Het blijkt dat een aantal gewestplanbestemmingen van de jaren 70 nog altijd niet zijn uitgevoerd. Het komt erop aan, minister, om in actie te schieten en dingen te doen. Het komt erop aan de bestaande instrumenten, los van het Instrumentendecreet dat u wilt maken, al te gebruiken en waar nodig bij te sturen. U hebt het over die verhandelbare bouwrechten. Ik weet dat u daar een studie naar laat uitvoeren. Misschien kunt u ons toch zeggen of daarover al een stand van zaken is.

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Ik ben op zich redelijk enthousiast en positief over wat de minister aankondigt. Ik heb alleen een aantal vragen bij het feit dat we opnieuw een aantal ambities gaan vooropstellen. Die ambities onderschrijven we waarschijnlijk wel allemaal, maar ambities op zich blijven leeg en papier is geduldig als het beleid ze in de praktijk niet uitvoert. Minister, u hebt op dit ogenblik eigenlijk al een aantal nogal bindende ambities, onder andere – ik wil er niet op blijven terugkomen – over bijkomende oppervlakte aan bos, over de erkenning van voldoende oppervlakte aan natuur, over de bescherming, noem maar op. Het beleid dat u naast de theoretische ambities in de praktijk voert, is echter het beleid rond Essers, Uplace, en rond nog heel wat andere domeinen. Ik zal met heel veel plezier samen met u die grote ambities onderschrijven, maar als minister is het in de eerste plaats natuurlijk uw taak om die ambities uit te voeren. Ik ben bijna gegeneerd om het u te vragen: als dat uw ambities zijn, bent u van plan om ze deze keer wel uit te voeren?

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, u zult het niet gemakkelijk krijgen, dat voorspel ik u, als het gaat over uw openruimtebeleid. In verband met die 6 hectare per dag die wordt volgebouwd, daarover is iedereen het eens dat de bebouwde oppervlakte niet mag toenemen. Het komt er echter op aan om dat beleid hard te maken. Dan zien we een tekst – uw ontwerp tekst in het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen – die aangeeft dat we pas tegen 2050 geen extra ruimte meer zullen innemen. Dat is nog 34 jaar, minister. Pas binnen 34 jaar bent u dus van plan om het innemen van bebouwde ruimte te laten stoppen. Mijn vraag is dus: bent u bereid om een harde en duidelijke doelstelling om de verdere ruimte-inname en verharding een halt toe te roepen in te schrijven in uw Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, en dat niet tegen 2050 maar veel eerder?

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyskens (CD&V): Mijnheer Vandaele, u zegt dat u geen fluit begreep van het artikel. Wel, ik begreep geen fluit van uw vraag. De verhardingsstop – ik heb het artikel van voren naar achteren en van achteren naar voren gelezen – heb ik niet teruggevonden. Die bebouwde oppervlakte mag niet meer toenemen: dat is weliswaar de titel van het stuk, maar het komt nergens in het stuk voor. Die titel wordt op de redactie gekozen, maar misschien is de verhardingsstop uw natte droom. Ik vraag me vooral af hoe u al die eigenaars van die bouwpercelen gaat vergoeden en hoe u tegen die bedrijven gaat zeggen: er is geen plaats meer, want we gaan de nieuwe bedrijventerreinen niet meer aansnijden.

Ik lees in dit artikel: bouwrecht of bestemmingen ruilen, bebouwde oppervlakte meer doen renderen, ruimtelijke planning stopt niet meer aan de gemeentegrenzen, en we willen niet meer elke vierkante meter regelen. Dat lijken mij gezonde uitgangsprincipes om na te denken over een nieuw toekomstig ruimtelijk beleid.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, u hebt het gehad over het ruimtelijk reglement. Het is inderdaad heel belangrijk om te waken over het ruimtelijk rendement. Nieuwe ruimtebehoevende maatschappelijke ontwikkelingen moeten zo veel mogelijk een plaats kunnen krijgen binnen dat ruimtebeslag. Het verhogen van het ruimtelijk rendement resulteert in een beter en vernieuwd gebruik van de al ingenomen ruimte. Daarom wil ik vragen op welke manier u nog meer het ruimtelijk reglement in het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen zult opnemen.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, we moeten twee zaken duidelijk uit elkaar halen. Het eerste is het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, dat op lange termijn een visie geeft over Vlaanderen, maar dat uiteraard nu al moet worden uitgevoerd. Het is de opvolger van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Collega Pira, natuurlijk is dat ook een doorkijk op lange termijn. Dat is logisch, want anders zou u ons ook verwijten dat we als Vlaamse Regering niet op lange termijn een visie ontwikkelen.

Die tekst is tot stand gekomen in ruime consensus met heel wat experts, na heel wat consultaties. Hij zal nu ook nog een heel traject doorlopen. De principes daarin zijn eigenlijk heel duidelijk: we kunnen aan het tempo waaraan we nu bezig zijn, niet verder doen. De ambitie is er, maar er zijn ook al resultaten op korte termijn. Collega Tobback, u doet de waarheid toch wel geweld aan wanneer u zegt: we zien niets. We hebben binnen deze Vlaamse Regering al een heel belangrijke conceptnota goedgekeurd rond de woonuitbreidingsgebieden waarin we voor het eerst zeggen: die die goed gelegen zijn, die inbreiding met zich meebrengen, kunnen verder ontwikkeld worden, die die niet goed ontsloten zijn, die ver liggen, daarvoor gaan we de moed hebben om te zeggen: die kunnen niet meer worden aangesneden.

Nooit eerder zijn er zoveel hectaren natuurgebied erkend. We hebben een inhaalbeweging gemaakt. De voorbije achttien maanden, sinds ik bevoegd ben voor ruimtelijke ordening waren er nooit eerder zoveel afbakeningen van het buitengebied, waarbij agrarisch gebied, maar ook natuur en bos een bestemming krijgen.

Het is niet zo dat we alleen op lange termijn denken en op korte termijn niets doen. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering er op een haalbare, betaalbare en maatschappelijk aanvaardbare manier iets aan te doen.

Het stimuleren van het ruimtelijk rendement staat in verband met de strakke voorschriften die er nu zijn. Verkavelingsvoorschriften of oude gewestplanbestemmingen werken remmend op vernieuwende projecten. Een cohousing-project op het platteland botst bijvoorbeeld vaak met de huidige voorschriften. In

de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, die dit jaar aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd, zal worden opgenomen dat op een flexibele manier kan worden omgegaan met de strakke voorwaarden wanneer dat het ruimtelijk rendement ten goede komt. We hebben de ambitie het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen tot een goed einde te brengen en in de praktijk om te zetten.

Wilfried Vandaele (N-VA): Plannen maken is belangrijk, ze uitvoeren is nog belangrijker. We moeten vooral de plannen verwezenlijken op het terrein, met als klemtoon zuinig ruimtegebruik, inbreiding, verdichting.

Collega Ceyssens, voor mij moeten de middelen planschade en planbaten meer op elkaar worden afgestemd. Dit zou leiden tot een rechtvaardiger systeem en er zouden middelen bijeen kunnen worden gebracht voor het voeren van een ruimtelijk beleid.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de gevolgen voor de Vlaamse audiovisuele sector van de beslissing van Telenet om niet langer te investeren in het Mediafonds

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Bevergem, Amateurs, Brave Little Belgium, Cordon: allemaal topreeksen die we de afgelopen jaren op ons scherm hebben gekregen, en waar we samen met alle Vlamingen van genoten hebben. Deze reeksen kwamen tot stand dankzij het Mediafonds. Het Mediafonds werd tijdens de vorige legislatuur opgericht om de Vlaamse audiovisuele sector te ondersteunen in al zijn rijkdom, kwaliteit en diversiteit. Het fonds wordt aangewend voor de financiering van fictiereeksen, maar ook voor minder evidente genres als documentaires en animatie.

Een groot deel van de middelen van het Vlaams Mediafonds kwam van Telenet. Het Mediadecreet verplicht de distributeurs namelijk in audiovisuele producties te investeren. Ze kunnen zelf kiezen welke producties ze steunen, of ze kunnen het Mediafonds steunen. Telenet heeft altijd voor de tweede optie gekozen en investeerde 2,6 miljoen euro. Dat is een hele hoop geld.

Vrijdag maakte Telenet evenwel bekend voortaan zelf te beslissen in welke projecten het zal investeren. Telenet heeft de middelen netjes verdeeld over drie reeksen, drie verschillende zenders met drie verschillende productiehuisen.

Met die beslissing ziet het Mediafonds zijn budget sterk verminderd. Het Vlaams Audiovisueel Fonds maakt zich daar grote zorgen over.

Dus, minister, hoe evalueert u de impact van de beslissing van Telenet om niet langer te investeren in het Mediafonds en de impact ervan op uw eigen beleid?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Segers, het Mediafonds ontvangt van de Vlaamse Regering inderdaad jaarlijks ongeveer 4 miljoen euro om te doen wat u daarnet beschreven hebt. Daarnaast kunnen de distributeurs in Vlaanderen, of dat nu Telenet is, in hoofdzaak, maar ook Proximus en andere spelers, beslissen om ofwel middelen aan het Mediafonds toe te voegen of, zoals Telenet nu recent beslist heeft, zelf te beslissen aan welke programma's ze hun middelen rechtstreeks willen geven. Het is wel een verplichting om op een of andere manier middelen in de Vlaamse audiovisuele sector te storten naar rato van 1,3 euro per abonnee. Dat is toch wel substantieel. In feite verandert er dus niets aan de

massa middelen die wij, zowel het beleid als de kijker – want die is uiteindelijk toch de laatste en eerste begunstigde – hebben om goede televisieprogramma's te maken, voornamelijk fictie, maar ook documentaires.

U weet ook dat die keuze van, in dit geval, Telenet om rechtstreeks middelen te geven aan het Mediafonds of rechtstreeks met een aantal producenten te werken decretaal mogelijk gemaakt werd door mijn voorgangster, mevrouw Lieten. Ik denk trouwens dat ik dezelfde beslissing genomen zou hebben. Er verandert dus relatief weinig aan de massa middelen. Integendeel, er komt in positieve zin nog bij dat we door de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT binnen de geplafonneerde reclame-inkomsten die de VRT mag innen, eigenlijk per jaar 1 miljoen euro toevoegen aan het Mediafonds en daarboven ook nog eens via de externe bestedingsplicht – dus hoeveel moeten de externe producenten jaarlijks kunnen intekenen op VRT-programma's – de middelen jaarlijks tussen 2 en 3 miljoen euro laten aangroeien.

Met andere woorden, ik zie niet direct een probleem. Telenet kan ook zijn beslissing jaarlijks herbekijken. Wat voor mij telt, is dat er in deze budgettaire niet evidente tijden niet minder, maar meer middelen gaan naar goede programma's. Er is wel minder sturingskracht van het Mediafonds – ik geloof iets minder in structuren, zelfs al is het Mediafonds zeer belangrijk – maar de producenten en de kijker zullen daar niet slechter van worden, integendeel.

Katia Segers (sp.a): Ikzelf ben iets minder optimistisch dan u. Dat ene miljoen euro dat de VRT zal investeren, is gekoppeld aan de voorwaarde dat het plafond gerespecteerd wordt. Het volstaat dat er één jaar minder reclame-inkomsten zijn om dat miljoen niet te halen. Dat is dus geen zekerheid.

U kunt er ook niet omheen dat de rol van het Mediafonds riskeert te worden uitgehold. Het was net dankzij het Vlaams Audiovisueel Fonds, dat gebruik kon maken van dat Mediafonds, dat wij vandaag zo'n bijzonder rijke, diverse, kwalitatieve audiovisuele productie hebben, juist omdat er sturing was. Ik moet niet helderziend zijn om te zien dat Telenet zal investeren in prestigieuze fictiereeksen, maar veel minder of niet in documentaires en animatie.

Hoe denkt u, minister, na de beslissing van Telenet nog een beleid te kunnen voeren dat volop inzet op de diversiteit van het audiovisuele landschap?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): De manier van verrekenen is misschien relatief gelijk en het budget dat bij film- en seriemakers terechtkomt, ongeacht of het van Telenet komt of van het Mediafonds, kan hetzelfde lijken. De sterkte van het Mediafonds bestaat er echter in dat er een kwalitatieve toetsing gedaan wordt van de ingediende projecten en dat men daardoor een overzicht behoudt van de fictieseries die in Vlaanderen gemaakt worden, voor VIER, VIJF, voor Eén, enzovoort, voor de VRT of voor VTM.

Wat Telenet doet, is natuurlijk niet onwettig, maar het haalt de samenhang wat weg uit het Vlaamse fictiebeleid. Het verzwakt ook de potentiële buitenlandse promotie voor Vlaamse fictieseries op buitenlandse beurzen.

Dat samenhangend beleid verliezen we dus. Net op het moment dat we kleine stapjes richting Scandinavië en Borgen aan het zetten zijn, is het weer elk voor zich. Dat betreurt ik.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, minister, voor de N-VA is het buitengewoon belangrijk dat de eigen Vlaamse producties worden ondersteund. Het

decreet geeft de distributeurs inderdaad de kans om ofwel het Mediafonds ofwel rechtstreeks producties te ondersteunen. In beide gevallen is dat een goede zaak voor de sector.

Mijnheer Caron, u zegt dat het Mediafonds kwaliteitsgaranties biedt. Dat kan en dat kan een pluspunt zijn. Anderzijds is het Mediafonds natuurlijk een middel, geen doel. Voor ons is het belangrijk dat de producties ondersteund worden.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Om in de sfeer van de vragen van vandaag te blijven, en ik geloof dat de uitspraak van de heer Vandaele kwam: ik begrip hier geen fluit van.

Mevrouw Segers, dit is een duidelijke keuze die ons decreet, dat nog door uw minister geïnitieerd werd, toelaat. Er blijft evenveel geld omgaan in de sector. Ik begrijp uw vraag eigenlijk helemaal niet. Bovendien hebben de drie series waar het eigenlijk over gaat, namelijk 'Over Water', 'Spitsbroers 2' en 'Callboys' – daar kijken we natuurlijk naar uit – in de ronde van juni 2015 al steun gekregen van het VAF. Ik zie het probleem dus niet. Ik zie niet in waarom er een verminderde kwaliteit zou zijn of iets dergelijks.

Waarom werd de keuzemogelijkheid in het vorige decreet zo bepaald? Blijkbaar was dat omdat Europa ons niet zou toelaten dat we distributeurs zoals Telenet zouden verplichten om zomaar geld in het Mediafonds te stoppen. Is daar iets aan te doen? Ik denk het niet, maar ik kijk nu ook in de richting van de minister.

Minister Sven Gatz: Ik denk dat in het bijzonder mevrouw Brouwers en de heer Vandaele wijze woorden gesproken hebben. Ik moet er niet zo heel veel aan toevoegen.

Maar u vraagt me om beleid. Ik zal u beleid geven. Op dit ogenblik is er 7 miljoen euro voorhanden binnen het Mediafonds om goede programma's te maken: goede fictie, goede documentaires en dergelijke meer. Wel, dit jaar zal er 1 miljoen euro meer voorhanden zijn en op het einde van de beheersovereenkomst in 2020, zal er ongeveer 10 miljoen euro meer zijn! Als dat geen beleid is! We kunnen natuurlijk altijd van mening verschillen.

Wat de samenhang betreft, heb ik gisteren nog contact gehad met het VAF. Het fonds uitte vanuit zijn structurele positie inderdaad ook enige bezorgdheden. Ik begrijp dat wel. Ik heb hetzelfde verteld als wat ik u nu vertel. Ik heb gezegd dat het het fonds zeker vrij staat, want u weet dat het VAF een zekere autonomie heeft en het Mediafonds beheert, om met de VRT samen te zitten om een bepaalde vorm van samenhang te bespreken. Niets sluit uit dat ze dat op de ene of andere manier ook nog doen met de distributeurs.

Met andere woorden, meer middelen en betere programma's in deze tijden: wie kan dat zeggen? (*Applaus bij Open Vld*)

Katia Segers (sp.a): Minister, ik zou u willen oproepen om ook met Telenet rond de tafel te gaan zitten. Ik betreur dat u Telenet niet hebt kunnen overhalen om de investering te blijven doen via het Mediafonds. Dat is immers het vehikel bij uitstek dat vanuit een helicopterview de algemene visie en de sturing in het landschap blijft garanderen. Ik denk dat een machtige speler als Telenet op zijn minst een ethische en maatschappelijke verantwoordelijkheid ter zake heeft. Ik hoop dat u Telenet voor de komende jaren alsnog kunt overhalen om opnieuw te investeren via het Mediafonds. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van uitvoeringsbesluiten bij het Maatwerkdecreet door de Raad van State

ACTUELE VRAAG van Martine Taelman aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van uitvoeringsbesluiten bij het Maatwerkdecreet door de Raad van State

ACTUELE VRAAG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van uitvoeringsbesluiten bij het Maatwerkdecreet door de Raad van State

ACTUELE VRAAG van Sabine Vermeulen aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van uitvoeringsbesluiten bij het Maatwerkdecreet door de Raad van State

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Voorzitter, minister, meer dan 20.000 mensen zijn vandaag tewerkgesteld in de sector van de sociale economie, bijvoorbeeld in kringloopwinkels en bij groendiensten. Dat toont aan dat de sector echt een meerwaarde is voor onze samenleving.

De sociale economie wordt almaar belangrijker omdat het aantal mensen dat nood heeft aan begeleiding op de arbeidsmarkt toeneemt. Op 1 april 2015 is het Maatwerkdecreet in werking getreden. Dat decreet bood een antwoord op de uitdagingen waar de sector voor stond. Het is een goed decreet, er zijn ook uitvoeringsbesluiten gevolgd die helemaal correct zijn. Natuurlijk is er ook voorzien in een overgangsperiode waarbij u hebt voorzien in financiële middelen die u hebt voorgesteld in dit parlement. Toch zijn twee maatwerkbedrijven naar de Raad van State getrokken omdat zij vonden dat die periode van duidelijkheid iets te lang duurde.

De Raad van State heeft intussen een uitspraak gedaan. Ik betreur dat die procedure is gevolgd. Wanneer je naar de Raad van State stapt, is nooit zeker wat daarvan de uitslag zal zijn. Ik denk ook dat deze twee maatwerkbedrijven hebben onderschat wat de impact kan zijn van een uitspraak van de Raad van State. Vandaag stellen we vast dat het Maatwerkdecreet is vernietigd. Daarmee is een bom gelegd onder de sector van de sociale economie. De bedrijven weten niet waar ze aan toe zijn en de meer dan 20.000 mensen uit de sector maken zich zorgen over hun job. Net in een periode dat we de sector moeten versterken, is de onrust enorm groot.

Minister, hoe gaat u om met dit arrest? Hoe zult u stappen ondernemen om zo snel mogelijk duidelijkheid te geven aan de sector zodat de rust kan terugkeren en de sector zich kan focussen op de toekomst, namelijk nog sterker worden en groeien?

De voorzitter: Mevrouw Taelman heeft het woord.

Martine Taelman (Open Vld): Minister, zoals de heer Beenders als zei, heeft de Raad van State op 26 januari de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet

geschorst. Ook wij zijn ervan overtuigd dat de nieuwe regelgeving die de schotten tussen de vroegere beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen weghaalt en die kijkt naar de reële ondersteuningsnood van het kwetsbare individu dat daar tewerkgesteld is, een goede zaak is.

Door deze schorsing van de Raad van State zitten de bedrijven en de kwetsbare groepen die daar werken, in een rechtsonzekere positie. Minister, welke stappen zult u ondernemen om daar een antwoord op te bieden?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, het Maatwerkdecreet is een goed decreet dat nog tijdens de vorige legislatuur is goedgekeurd. We zijn altijd believer geweest van dit decreet omdat het oplossingen biedt voor heel wat uitdagingen. Ik was vrijdag aanwezig op een studiedag over dit thema. Alle leiders van de werkgeversorganisaties, zowel van het normaal economische circuit als van de sociale economie, waren daar aanwezig. Ik was fier dat ik ooit had meegewerkt aan het Maatwerkdecreet. Vandaar dat ik heel erg ontgoocheld ben dat het decreet nu is geschorst. Er is me echter nog iets onduidelijk, minister. Vorig jaar hebt u een besluit genomen in verband met de atypische bedrijven. Het ging net over die bedrijven die naar de Raad van State zijn gestapt. Dat is niet ingebracht in de discussie met de Raad van State. Ik ga ervan uit dat het decreet niet zou zijn geschorst indien men voldoende rekening had gehouden met de alternatieven die u hebt geboden. Ik begrijp wel dat het te lang heeft geduurd: de eerste vraag is hier gesteld door de heer De Meyer op 11 februari 2015. Het heeft dus een jaar geduurd voor er een oplossing was voor die atypische bedrijven. Maar hoe verhoudt uw oplossing voor de atypische bedrijven zich tot de schorsing van de Raad van State?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik hoef de inleiding van de drie vorige sprekers niet te herhalen. Ik wil wel even aansluiten bij collega Claes, die zei dat het te traag gaat. Volgens mij is het niet te traag gegaan. U hebt gezocht naar een oplossing voor een atypische situatie. Het is ook niet de bedoeling om plots een zak geld te gaan geven. U hebt een objectieve grondslag gezocht en hebt die ook gevonden op het einde van vorig jaar.

Mijn vraag is dus enigszins anders. Wat gaat u eraan doen? Hebben de twee bedrijven die in beroep gegaan zijn, een compensatie ontvangen vanwege de atypische situatie? En zo ja, hoe staat u tegenover die bedrijven, die deze belangrijke hervorming toch stilleggen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, ik betreur de gang van zaken. Ik vind dit zeer jammer. Dit gaat terug tot 2009. In januari 2009 is er een principieel akkoord gesloten tussen de toenmalige Vlaamse Regering en de koepelorganisaties om tot één eengemaakt kader te komen, zijnde het maatwerk. Diegenen die op Twitter schrijven 'haast en spoed is zelden goed', daar heb ik begrip voor, maar 2009 ligt al zeven jaar achter ons. Men kan zeggen dat men te snel gegaan is, maar zeven jaar vind ik toch wel redelijk billijk.

Wat is er ondertussen gebeurd? Er is heel veel overleg gepleegd, ook door mijn voorgangster en haar kabinet, ook met de twee koepels die we hadden en dergelijke meer. Op 1 april 2015 zijn zowel het Maatwerkdecreet als de uitvoeringsbesluiten in werking getreden. Bovendien was er ook in een overgangsfase van vier jaar voorzien. U weet dat allemaal, want u frequenteert allemaal de commissie Sociale Economie.

Juridisch gezien mag ik eigenlijk niet meer over maatwerkbedrijven spreken, dus ik heb het nu over twee voormalige beschutte werkplaatsen die naar de Raad van State zijn getrokken. Ook de koepel van de beschutte werkplaatsen, voorheen Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen, nu Groep Maatwerk is tussengekomen in de procedure bij de Raad van State. Dat heeft geleid tot een schorsing, niet van het decreet, maar wel van de uitvoeringsbesluiten. Dat is juridisch heel belangrijk: het decreet is niet geschorst, wel de uitvoerings-besluiten.

Ik wil toch meegeven, collega's, dat het ongezien is dat een organisatie, een belangenverdediger van mensen die tewerkgesteld zijn in beschutte werkplaatsen, die zes jaar mee aan tafel heeft gezeten, tussenkomt in een procedure. Ik heb dat nagevraagd bij de administratie, en het is ongezien. De koepel heeft geacht dat het goed en noodzakelijk was om tussen te komen. En ik betreur dat.

Ik wil hier ook wel eens de puntjes op de i zetten. Toen het Maatwerkdecreet in werking zou treden, op 1 april 2015, heb ik pragmatisch proberen te oordelen, maar blijkbaar wordt dat dan afgestraft. Omdat we zagen dat de kans zeer groot was dat vooral bij de sociale werkplaatsen – mensen met een psychoanalytische problematiek, mensen die veel begeleiding nodig hadden – heel veel werkplaatsen verloren dreigden te gaan door de invoering van het Maatwerkdecreet, hebben wij beslist om in de plaats van het indiceren toe te passen voor de populatie die toen al in de sociale werkplaatsen tewerkgesteld was, gewoon iedereen in te schalen in de hoogste categorie.

Dan heeft de koepel van de beschutte werkplaatsen gezegd zich benadeeld te voelen. Men voelde zich benadeeld omdat de sociale werkplaatsen bevoordeeld worden en veel meer steun hebben gekregen in het kader van begeleiding en dergelijke meer. Ik vind dat jammer, want als ik die maatregel niet had genomen, waren er heel veel mensen op straat komen te staan. We spreken hier over heel zwakke mensen, mensen die niet terechtkunnen in de reguliere economie, die nergens anders terechtkunnen en die wij kansen willen bieden in de sociale economie. Maar een van de twee koepels voelde zich benadeeld en heeft gezegd dat dit niet kan. En daar gaat het over.

Wat ik ook wel bijzonder jammer vind, is dat de twee beschutte werkplaatsen die naar de Raad van State zijn gestapt, uitgerekend twee bedrijven zijn waarvoor ik pragmatisch tewerk ben gaan. Onder meer door collega De Meyer maar ook door andere collega's ben ik gevraagd om een oplossing te zoeken en een beetje pragmatisch tewerk te gaan voor atypische situaties. Ik heb dat gedaan. Eind december 2015 heb ik binnen mijn eigen budget van Sociale Economie 2,7 miljoen euro vrijgemaakt. Uitgerekend die twee bedrijven die een groot deel van die 2,7 miljoen euro hebben gekregen, zijn naar de Raad van State gestapt. Ik vind dat zeer jammer.

Ik hoop dat diegenen die dit hebben gedaan, die hier verantwoordelijk voor zijn, ook beseffen wat de consequenties hiervan zijn, want die zijn niet min. Die zijn echt niet min. Ik val nu terug op de oude regelgeving. Maatwerk bestaat niet meer. Ik moet terug naar de oude regelgeving. Wat betekent dat? Voor ICT-problemen kunnen we wel een oplossing binnen de administratie. Mijn administratie werkt zo goed als 24 uur op 24 uur. Dat kunnen we nog wel oplossen. Bovendien zijn er ook problemen met de toeleiding. Bijvoorbeeld, in de oude regelgeving die ik nu moet toepassen, moest men vroeger – dus eigenlijk in de huidige regelgeving – 5 jaar werkloos zijn en laaggeschoold om tewerkgesteld te kunnen worden in een sociale werkplaats. Wat doen we bijvoorbeeld met alle mensen die intussen zijn toegeleid tot een maatwerkbedrijf, een voormalige sociale werkplaats, en die geen 5 jaar werkloos zijn? Moet ik die op straat zetten? Neen, neen, ik ga dat niet doen. Als er hier zijn – en ik hoop dat er geen zijn –, als er koepels zijn die daartegen willen procederen, doen ze maar, maar ik zet

die mensen niet op straat. Ook voor de voormalige beschutte werkplaatsen is er een probleem. Men had een attest voor een beschutte werkplaats en men had dan ook een soort 'recht' op een beschutte werkplaats, maar dat recht bestaat wettelijk gezien niet meer. Eigenlijk komen we in een situatie dat we geen nieuwe mensen kunnen toeleiden naar de bedrijven, noch naar de sociale werkplaatsen, noch naar de beschutte werkplaatsen. Als dat de bedoeling was van de mensen die dit hebben aangericht, dan betreur ik dit ten zeerste.

Ik ben dus pragmatisch geweest. Ik heb geluisterd naar de opmerkingen van alle bedrijven. Ik heb geprobeerd rekening te houden met alle opmerkingen die zijn geleverd. Ik heb geprobeerd om rekening te houden met heel veel bedrijven die bij mij op bezoek zijn geweest of in overleg zijn geweest. Ik heb dat gedaan, maar ik word er nu voor afgestraft. Want, mevrouw Claes, het is niet waar. De Raad van State heeft wel degelijk rekening gehouden met het feit dat ik die 2,7 miljoen euro voor die atypische bedrijven heb vrijgemaakt omdat zij dit hebben aangereikt onder andere als reden waarom de overgangsmaatregelen misschien niet zo goed in elkaar zaten.

Dus ik geef 2,7 miljoen euro uit mijn eigen budget om bedrijven te helpen en wat krijg ik terug? Een schorsing van het hele decreet. Collega's, denkt u nu echt dat de sector hier beter van wordt? Neen. Ik herhaal nogmaals: ik hoop echt en oprecht dat diegenen die dit hebben veroorzaakt, weten wat ze hebben gedaan, want hier is geen einde in zicht.

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat ondernemingen in de sociale economie schitterend werk verrichten, dat ze zich moeten focussen op begeleiding op de werkvloer, dat ze zich moeten focussen op groei en dat ze zich vooral moeten focussen om een financieel model rond te krijgen.

U hebt inderdaad de afgelopen maanden heel wat werk verricht om een oplossing te bieden voor die atypische bedrijven. Misschien moeten we uit de situatie waarin we vandaag zitten, ook lessen trekken en proberen om in de toekomst al het mogelijke te doen om procedures bij de Raad van State te vermijden. Dat geldt niet alleen voor u, maar voor elke minister in de Vlaamse Regering.

Maximale terugkoppeling van wat u doet, kan ervoor zorgen dat de situatie misschien ontmijnd was geweest. Ik spreek me er niet over uit of ze dan niet naar de Raad van State zouden zijn gegaan, maar ik denk dat nog meer terugkoppeling naar de sector over de zaken waarmee u bezig bent, er alleszins voor kan zorgen dat de rust weerkeert in de sector. We kijken uit naar de oplossingen die u aanreikt om ervoor te zorgen dat de bedrijven zich opnieuw kunnen focussen op het werk dat ze moeten doen, en dat is zorgen dat hun toekomst verzekerd is. *(Applaus bij sp.a)*

Martine Taelman (Open Vld): Minister, alle fracties die hier het woord hebben genomen, zeiden dat ze achter het Maatwerkdecreet staan, dat ze daarachter blijven staan en dat ze dat een goede zaak vinden.

Feit een: vandaag is er een schorsing van de uitvoeringsbesluiten. Feit twee: er zijn problemen met de toeleiding en problemen op het terrein. Het heeft dan ook weinig zin om mee te gaan in zwartepieten uitdelen en verantwoordelijkheden bepalen.

Minister, u bent pragmatisch geweest in het verleden. Ik ben een absoluut voorstander van heel veel pragmatiek. Dat moet u op dit moment opnieuw doen. Als u zegt dat er geen einde in zicht is, dan ben ik daar een beetje bang voor. U hebt getuigd van pragmatiek. Ik roep u nu op om dat opnieuw te doen, en er

snel voor te zorgen dat er een rechtszeker kader wordt geschapen. (*Applaus bij Open Vld*)

Sonja Claes (CD&V): Minister, uw eindzin treft me toch wel: er is geen einde in zicht. Ik had gehoopt dat u de sector toch enig perspectief kon geven. Ik weet dat u er niet voor hebt gekozen, maar misschien kan ik een stukje van de oplossing aanbieden.

In een sector in verandering is er weerstand. We hebben dat ook gezien in de sector van de gehandicaptenzorg en in de sector van de bijzondere jeugdzorg, waar een veranderingsmanager is aangesteld om die verandering mogelijk te maken.

Eigenlijk maken we dat in het maatwerk vandaag mogelijk voor bedrijven. Twee sectoren moeten samengaan. Ze hebben allebei verschillende regels, ze hebben een eigen koepel en staan een beetje tegenover elkaar als de pot hetzelfde blijft. Minister, wij stellen voor om een veranderingsmanager aan te stellen, zoals dat is gebeurd in de sector van de gehandicapten en die van de bijzondere jeugdzorg. (*Applaus bij CD&V*)

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, u hebt werk gemaakt van een aanpak van een atypische situatie. Dat weten we allemaal. Het heeft niet te lang geduurd. U hebt dat gedaan op basis van een objectieve grondslag. Er is voldoende terugkoppeling geweest. U hebt zelfs een brief gestuurd naar alle bedrijven op vraag van mevrouw Claes in de commissie op 26 juni. Ze waren ingelicht over wat er zou gebeuren. Uw pragmatische aanpak heeft gewerkt.

Ik vind het wel triestig, hallucinant, frappant, ambetant, zelfs irritant dat slechts twee bedrijven naar de Raad van State zijn gestapt. Wat met de rest? Waren die dan plots wel tevreden? Dat klopt ergens niet. Die twee bedrijven moesten op het moment dat ze de centen kregen van de atypische situatie, stoppen met hun beroep. Dat is mijn conclusie. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Elke partij is voorstander van het Maatwerkdecreet. Geen enkele partij kan tevreden zijn met de situatie zoals ze vandaag is. Ik begrijp dat u een heel moeilijke taak hebt om iets dat loopt sinds 2009 in goede banen proberen te leiden. Ik begrijp u als u zegt dat u een grote verantwoordelijkheid hebt, want u bent verantwoordelijk voor elke werknemer in de sociale sector. Ik begrijp zelfs uw ontgoochelende houding na de uitspraak van de Raad van State, en na de twee organisaties die de stap hebben gezet naar de Raad van State. Maar ondanks alle begrip voor uw situatie kan het daarbij niet blijven. U moet uw verantwoordelijkheid opnemen, u moet ervoor zorgen dat er perspectief en oplossingen komen. De Raad van State heeft een uitspraak gedaan. Kunt u op basis van die uitspraken uw beleid niet hertekenen, enkele aanpassingen doen, zodat we toch kunnen voortgaan vanuit de sector, zodat er snel perspectief komt?

We hebben vorig jaar het SINE-debat (sociale inschakelingseconomie) gehad. Ik heb toen gezegd, minister, dat als u snel wilt gaan, vooral in de laatste stappen van het Maatwerkdecreet, u niet met andere mensen moet samenwerken, neen, dan moet u maximaal terugkoppelen met alle actoren.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, ik ben het absoluut met u eens dat sociale en beschutte werkplaatsen belangrijk zijn in onze economie. Ze zorgen voor tewerkstelling voor mensen die nergens anders terechtkunnen.

Over de invoegbedrijven wil ik momenteel nog zwijgen. Ik weet immers niet of de leden zich bewust zijn van het volgende. Invoegbedrijven waren al afgeschaft

door mijn voorgangster. Dat was een zeer goede zaak. Door het arrest van de Raad van State en de schorsing kunnen die mensen nu echter nergens nog terecht. Dat is ook een van de consequenties van dit manoeuvre dat een bepaalde koepel heeft gedaan.

Mijnheer Beenders, u zegt dat we procedures bij de Raad van State moeten vermijden. Natuurlijk zal ik dat doen, maar dat betekent natuurlijk ook wel dat ik nu louter de letter van de wet zal naleven, want vanaf het moment dat je pragmatisch te werk gaat, wordt dat tegen je gebruikt. Ik zal nu dus gewoon terugvallen op de oude regelgeving, met alle problemen van dien. Ik vind dat zeer jammer. Als je pragmatisch te werk gaat, dan word je daar eigenlijk voor bestraft. Ik vind dat toch enigszins de omgekeerde wereld.

Mevrouw Taelman, ik heb dit niet gewild. Niemand hier heeft dit gewild, denk ik, voor alle duidelijkheid.

Mevrouw Claes, wat de opmerking betreft dat er geen einde in zicht is: we worden natuurlijk enigszins gepakt op het feit dat we pragmatisch te werk zijn gegaan. Daarvoor betalen nu alle mensen die in de sector van de sociale economie zijn tewerkgesteld, een zeer hoge prijs. Dan denk ik dat het inderdaad een lange weg zal zijn. Ik wil immers geen enkele juridische fout meer maken. Ik wil geen enkele pragmatische beslissing meer nemen die tegen me kan worden gebruikt om een uitvoeringsbesluit te doen schorsen. Dat ga ik echt niet doen. Ik wil daar nog het volgende aan toevoegen. De koepel Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen VLAB, nu Groep Maatwerk, contacteerde me vandaag met de vraag of het voor mij mogelijk zou zijn om pragmatisch om te springen met het feit dat het recht op een beschutte werkplaats niet meer bestaat. Dan zeg ik neen, want dat is nu net het argument dat diezelfde koepel tegen mij heeft gebruikt in de procedure waarin ze zich hebben gemengd bij de Raad van State. Als je bepaalde zaken doet, dan impliceert dat ook dat je de verantwoordelijkheid daarvoor neemt. Als de koepel dus vraagt om pragmatisch om te springen met de toeleiding, dan zeg ik: neen, ik doe dat niet. Vind ik dat jammer? Natuurlijk vind ik dat jammer. In de situatie waarin we ons bevinden – en ik weet niet hoelang deze situatie zal duren, maar ik denk dat u me wel gelijk geeft als ik zeg dat we echt wel de tijd moeten nemen om alles juridisch te doorgronden –, wordt het immers heel moeilijk om nog sociaal zwakkeren te kunnen toeleiden naar de sociale economie. Dat is de verantwoordelijkheid van één koepel. Ik blijf dat herhalen. Ik vind dat zeer jammer.

Is er overleg gepleegd? Ja, ook door mijn voorgangster, bij wijze van spreken tot vervelens toe, maar geen enkel overleg is er een te veel. We hebben gisteren nog aan tafel gezeten met de koepels. We zitten morgen nog aan tafel met de koepels. Als je echter bepaalde daden stelt, dan ben je daar ook verantwoordelijk voor. Wie zijn billen brandt, moet op de blaren zitten. Ik vind dat zeer jammer, vooral voor die zwakkeren die in deze toch wel zeer cruciale sector zijn tewerkgesteld.

Wil ik tot een oplossing komen? Ja, natuurlijk wil ik tot een oplossing komen. Absoluut. Ik wil echter geen juridische fouten maken, en ik wil zeker ook geen pragmatisme meer vertonen dat gewoon tegen mij wordt gebruikt.

Mijnheer Annouri, ik ben niet zozeer ontgoocheld in die twee bedrijven die naar de Raad van State zijn gestapt, maar ik ben wel zeer ontgoocheld in de desbetreffende koepel, Groep Maatwerk, die zich heeft gemengd in de procedure. Ik heb daarnet in mijn initiële antwoord ook al gezegd dat dit ongezien is: iemand die sinds 2009 mee aan tafel zit, die zich principieel akkoord verklaart met elke fase en elke beslissing, om dan zes à zeven jaar nadien mee te doen aan de procedure bij de Raad van State. Ik vind dat ongezien en eigenlijk onverantwoord ten opzichte van al die zwakkeren die zijn tewerkgesteld in de sector van de sociale economie.

Ik vind dit dus ontzettend jammer. Ga ik aan oplossingen werken? Ja. Ga ik overleggen? Ja, ik ga geen enkel moment van overleg uit de weg. Ik herhaal echter dat bepaalde mensen wat dit betreft toch wel een zeer grote verantwoordelijkheid hebben genomen, en dat ze zelf niet beseffen wat ze eigenlijk hebben aangericht.

Rob Beenders (sp.a): Minister, sp.a reikt u oprecht de hand. Wij hebben in de vorige legislatuur meegewerkt aan de decreten en willen meehelpen aan een oplossing om de sector zo snel mogelijk toekomstperspectieven te geven. De procedure, die een impact heeft gekregen die volgens mij niemand had verwacht, moet zo snel mogelijk worden ontmijsd. Wat dat betreft, nodig ik u openlijk uit: u mag ons contacteren. Wij willen graag met u meewerken om ervoor te zorgen dat we zo snel mogelijk kunnen focussen op datgene waarvoor we hier zitten, namelijk om ervoor te zorgen dat de sociale economie wordt versterkt, kan groeien en kan inzetten op die dingen waarop ze moet inzetten. U mag ons contacteren. *(Applaus bij sp.a)*

Martine Taelman (Open Vld): Minister, ik ben vandaag hoopvol: de principes van het Maatwerkdecreet worden kamerbreed ondersteund.

Ook onze fractie gaat voluit mee in de implementatie van die principes. We kunnen het ons niet permitteren om gewoon vast te stellen dat we in een impasse zitten. Er zijn meer dan 20.000 mensen tewerkgesteld in de sector. Dat zijn kwetsbare mensen. We gaan voluit mee in het zoeken naar een vlugge oplossing in dit kader. *(Applaus bij Open Vld)*

Sonja Claes (CD&V): Minister, u bent minister om oplossingen te vinden. Ik begrijp heel goed dat u ontgoocheld bent. U hebt hard gewerkt, u hebt een oplossing voorgesteld met die atypische bedrijven. Maar uiteindelijk zitten we vandaag in de situatie dat de Raad van State de uitvoeringsbesluiten heeft geschorst.

Minister, iedereen is bezorgd over deze sector, waarvoor u verantwoordelijk bent. U bent ook verantwoordelijk voor de oplossing.

Ik roep u ertoe op om uw ontgoocheling opzij te zetten en te gaan voor een oplossing. Misschien kan zo'n veranderingsmanager in twee belangrijke sectoren die in transitie zijn, deel uitmaken van de oplossing.

Ik zou graag willen dat u daar mee over nadenkt. *(Applaus bij CD&V)*

Sabine Vermeulen (N-VA): Ik heb nog één advies aan de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen (VLAB), nu Groep Maatwerk. Ik vraag mij af of ze op dit moment de Groep Maatwerk waard zijn. Het is misschien opnieuw tijd om van naam te veranderen. *(Applaus bij N-VA)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Ortwin Depoortere aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over onderwijs in de moedertaal

ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over onderwijs in een andere moedertaal dan het Nederlands

De voorzitter: De heer Depoortere heeft het woord.

Ortwin Depoortere (Vlaams Belang): Minister, uit cijfers van de stad Gent blijkt dat 17 procent van de middelbare scholieren de school verlaat zonder

diploma. Dat is natuurlijk een zorgwekkende situatie. Het Gentse stadsbestuur heeft blijkbaar een soort actieplan opgesteld met een aantal maatregelen om daaraan te verhelpen.

Eén maatregel springt nogal in het oog: het onderwijs in de moedertaal of – om het wat geleerder te zeggen – het functioneel meertalig leren. Het komt er in feite op neer dat de scholen, naast een les Nederlands, een aantal hoofdvakken, zoals wiskunde, in de moedertaal van de leerlingen zouden geven. Mij lijkt dat vreemd. Het staat zelfs wat haaks op alle integratie- en inburgeringsprojecten die door de Vlaamse overheid worden gevoerd.

Minister, kan die maatregel van de stad Gent uw goedkeuring wegdragen of hebt u daarbij uw bedenkingen?

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Voorzitter, minister, dames en heren, als er initiatieven worden genomen om de ongekwalificeerde uitstroom tegen te gaan, dan moeten we dat toejuichen. In Gent heeft men een aantal initiatieven genomen zoals de een-op-eenbegeleiding van een aantal jongeren, de zeer strikte opvolging van ongewettigde afwezigheden, het betrekken van ouders en huisbezoeken. We juichen dit allemaal toe. Bij een van de maatregelen, het zogenaamd functioneel meertalig leren waarvan ik begrijp dat leerkrachten de jongeren in hun eigen moedertaal zullen onderwijzen, stel ik me toch vragen.

In ons onderwijs kennen we Content and Language Integrated Learning (CLIL) waarbij 20 procent van de vakken in een andere taal kan worden gegeven, meer bepaald Frans, Duits of Engels, indien de leerling het Nederlands voldoende beheerst. Dat Nederlands zit in onze Talennota die ruim is goedgekeurd. We hebben ook taalbaden en verplichte lessen Nederlands na school. Minister Homans heeft ook een heel integratietraject met Nederlands voor de ouders, net om ervoor te zorgen dat kinderen en jongeren ook thuis en van kleins af aan Nederlands leren om zo goed mogelijk mee te kunnen. Dit initiatief staat een beetje haaks op die filosofie, maar ook op alle initiatieven die worden genomen om Nederlands naar voren te schuiven. Ik vraag me ook af hoe de leerkrachten het zullen doen met al die thuistalen. Hoe zullen die dat organiseren of is er dan in Gent geen druk op de leerkrachten?

Volgens mij is het volgens de huidige regelgeving niet toegelaten om in andere talen dan het CLIL les te geven in het lager en secundair onderwijs.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dames en heren, ik vind het een schitterende zaak dat het Gents stadsbestuur een actieplan goedkeurt inzake vroegtijdig schoolverlaten. Ik denk dat we het daarover eens zijn. Het is goed dat steden daarin het voortouw nemen. Ik heb de bevoegde schepen van Onderwijs laten opbellen om te vragen of we dat plan konden krijgen. Het plan is op het schepencollege aan bod gekomen, maar het moet nog naar de commissies van de gemeenteraad en moet ook nog op de Gentse gemeenteraad worden goedgekeurd. Er is dus nog ruim de gelegenheid om daarover vragen te stellen.

De regelgeving in Vlaanderen over de onderwijstaal is duidelijk: in ons Nederlandstalig onderwijs wordt er sowieso onderwezen in het Nederlands. De vraag is wat ze in Gent precies bedoelen met “het anders aanbieden”. Er is in de commissie al vaak gediscussieerd over het feit dat er meer dingen in andere talen moeten kunnen worden gedaan. Het kader daarvoor is CLIL. Volgens mij laat Gent zich inspireren door een publicatie van de Koninklijke Vlaamse Academie van België van juni 2015 over talige diversiteit in het Vlaamse onderwijs. Dat is helemaal iets anders dan het lesgeven in een andere taal.

Waar gaat het dan over? Stel, er wordt wiskundeles gegeven en er zijn jongeren die de Nederlandse taal nog niet voldoende machtig zijn. Dan kan een jongere die andere jongere helpen om het te begrijpen, maar altijd moet de interactie met de leerkracht in het Nederlands zijn. Ik vermoed dat men het in Gent daarover heeft, maar ik heb de nota nog niet gezien. Professor Van Avermaet heeft daar onderzoek naar gedaan en volgens hem heeft het een aantal voordelen om in plaats van anderstaligheid als een gebrek te zien, dit als troef te zien om zo leerlingen sneller en beter tot het Nederlands te brengen. Ik stel voor dat iedereen dit document eens leest.

Als Vlaams minister kan ik niet toelaten dat de onderwijstaal een andere taal zou worden dan het Nederlands. Ik heb van Gent begrepen dat het helemaal niet de bedoeling is om daaraan te raken. Ik kan het niet met zekerheid stellen omdat ik het plan nog niet heb gekregen, maar ik veronderstel dat men deze pedagogische aanpak wil toepassen om zo de Nederlandse vaardigheden sneller te versterken. Wordt vervolgd. Dit is ook maar één maatregel in een heel pakket waar we nog uitgebreid kennis van zullen kunnen nemen.

Op uw punctuele vraag "Zult u toestaan dat de onderwijstaalregels geschonden worden?" antwoord ik dat ik dat, evident, niet zal toestaan. Maar de vraag is of het überhaupt een issue is. De schepen heeft duidelijk gezegd dat het helemaal niet de bedoeling is. Zo heb ik gezocht vanwaar de mosterd zou kunnen komen. Hij zou hier, in deze publicatie, te vinden kunnen zijn.

Ortwin Depoortere (Vlaams Belang): Minister, dank u voor uw duidelijke antwoord. U stelt inderdaad dat het lesgeven in een andere taal dan het Nederlands niet kan. Of de schepen de mosterd heeft gehaald uit de publicatie waarnaar u verwijst of niet, weet ik zelf ook niet, maar ik weet wel dat die schepen iets meer aan haar communicatie moet werken, want ik baseer mij op wat zij zelf heeft verklaard in de Gentse pers.

Minister, er zijn in Gent meer dan 150 nationaliteiten. Ik vraag mij dus af hoe men het praktisch zou kunnen organiseren om les te geven op maat van elk kind, dat altijd een bepaalde moedertaal heeft. Mij lijkt dat alleszins geen werk. Ik onthoud uit uw antwoord dat dit ook niet de bedoeling mag en kan zijn.

De voorzitter: De heer Daniels heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Dank u, minister. Het is een geruststelling dat u inderdaad zegt dat de onderwijstaal het Nederlands is en dat u daar ook op zult toezien. We hebben al heel veel maatregelen mogelijk gemaakt – tot één jaar taalbad in het lager onderwijs. Ik heb daar nog geen evaluatie gezien of men dat heeft toegepast. In het secundair onderwijs kunnen verplichte taallessen Nederlands na school. Heeft men dat daar toegepast? Blijkbaar zit het probleem vooral in het secundair onderwijs. Maar die kinderen hebben uiteraard al een lager onderwijs gedaan. Hoe is dat daar dan verlopen? Hoe zit het met die ouders? Als die ouders in het secundair onderwijs komen, zijn ze mogelijk al achttien jaar participant. In Gent spreken ze over de derde generatie. Kennen die ouders nog altijd geen Nederlands? Dat zijn toch een aantal vragen die ik mij daarbij stel. Hoever staan we daarmee? En zijn die maatregelen al dan niet gebruikt?

Minister, ik heb toch nog een vraag om wat duidelijkheid te scheppen: wij vernemen dat heel veel levensbeschouwelijke vakken volledig in een andere taal worden gegeven. Kan dat, of niet?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, collega's, het is evident dat de taalregelgeving moet worden gerespecteerd. Maar ik wil toch ook eventjes een beroep doen op

het gezond verstand. Ik denk aan het bezoek dat ik vrij recentelijk mocht brengen aan een OKAN-klas (onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers). Men moet soms aandacht hebben voor het gezond verstand, zodat het mogelijk is dat kinderen die onze taal nog niet machtig zijn, elkaar helpen in hun thuistaal om Nederlands te leren. Anders wordt het onderwijzen voor deze kinderen alleen maar veel moeilijker. Daar wou ik even begrip voor vragen, minister.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Ik denk dat de mosterd in Gent wordt gehaald uit een experiment dat ze in Gent zelf al drie jaar hebben gedaan. Het kleine boekje is het resultaat van een veel dikker werk, dat mevrouw Helsen, mevrouw Brusseel en ikzelf in Washington hebben mogen ervaren. Negen andere westerse landen feliciteerden daar de aanpak van het Gentse stadsbestuur en de schepen van Onderwijs. Als hier in Vlaanderen eens iemand buiten de lijntjes kleurt en er eens over nadenkt hoe we 17 procent ongekwalificeerde uitstroom kunnen tegengaan, dan is het eerste waarmee we zwaaien de onderwijstaal. Ik heb nergens Elke Decruynaere in Gent horen verklaren dat ze het Nederlands wil afschaffen. Ik heb haar enkel horen zeggen dat ze in een plan met vele maatregelen, waarbij het Gentse stadsbestuur veel geld gaat uittrekken om aan onderwijsarmoede en aan onderwijskansen te werken, één maatregel wil nemen en dat is: kinderen ook eens toestaan om elkaar te helpen in hun moedertaal. Het respect voor moeders taal is een respect dat die kinderen drie niveaus hoger tilt. Laat ons dus met de commissie daar eens op werkbezoek gaan in plaats van hier het vingertje op te steken en te zeggen dat Gent verkeerd bezig is, foei! *(Applaus bij Open Vld, sp.a en Groen)*

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Uiteraard is het Nederlands onze gedeelde taal en de instructietaal in ons onderwijs. Ik heb helaas niet de trip naar Washington mogen meemaken, maar ik doe niet zoals de collega's vooraan, ik ontken het licht van de zon niet. Elk onderzoek wijst uit dat het respect voor de moedertaal en taalvalorisatie de schoolse prestaties van de kinderen verbeteren en, belangrijker nog, hun welbevinden wordt groter. Dat mogen we niet ontkennen. We moeten effectief respect hebben voor beide talen.

Minister, op 10 december hebben we over dit onderwerp in de commissie gediscussieerd. U kondigde de oplevering het eindrapport Meertaligheid als realiteit op school aan. U zou dat vorig jaar opleveren. Wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Mijnheer Daniëls, ik vind het jammer dat u zich als pedagoog laat vangen aan zo'n ideologische schijnoorlog. Het is de bedoeling om anderstalige kinderen zo snel mogelijk Nederlands te laten leren en zo snel mogelijk te laten leren in het algemeen, en zich zo goed mogelijk te laten voelen op school. Ik denk dat we dat allemaal behartigen. Het is jammer dat u zich laat vangen.

Het onderwijscentrum in Gent is een bijzonder goede zaak. De Vlaamse Regering probeert al zo lang die schooluitval te beperken. Gent gaat daar echt iets aan doen met budgetten, met zes krachten, met een aanpak om spijbelen tegen te gaan en om snel en goed Nederlands te leren zonder de thuistaal te negeren en juist door die te gebruiken.

Minister, wat gaat u doen om Gent daarin te ondersteunen? Helaas zijn de flankerende middelen afgeschaft. Hoe gaan we dit verder laten uitbreiden en ondersteunen?

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Meuleman, ik kan het niet laten om u nog eens te zeggen dat de stad Gent extra middelen krijgt – ook al uit het Steden- en Gemeentefonds – voor alle leerlingen die daar schoollopen. Zomaar beweren dat alles afgeschaft is, dat is helemaal onjuist; dat weet u wel, maar u blijft het maar herhalen.

Ik denk dat ik duidelijk geweest ben. Iedereen heeft dat bevestigd: de onderwijstaal in de Vlaamse scholen is het Nederlands, ook, mijnheer Daniëls, voor de levensbeschouwelijke vakken. Over activiteiten buiten de school heb ik natuurlijk niets te zeggen, ik wil daar ook geen toezicht op houden. Als u aanwijzingen hebt dat er een andere taal wordt gebruikt, geef dat dan door aan de onderwijsinspectie. Die moet daarop toezien en zal dat doen.

Hier gaat het over het didactisch aanwenden van anderstaligheid als troef om sneller te integreren en de taal sneller aan te leren. Ik wist niet dat Gent het proefproject hierin verwerkt had. Voor mij was het nuttig om me hierin te verdiepen. Het gaat niet over de leerkracht die in de andere taal wordt aangesproken, het gaat over kinderen die dezelfde taal spreken die elkaar helpen om bijvoorbeeld de wiskunde beter te snappen of om iets beter te kunnen vertalen naar het Nederlands.

Dat heeft drie voordelen. Eén, het taalleerproces wordt versterkt door beide variëteiten een plaats te geven. Twee, de aanpak verhoogt het emotionele welbevinden van de leerlingen wat leidt tot een sterkere motivatie en betrokkenheid. De medeleerlingen vormen als tolk een brug naar de anderen. Drie, deze aanpak kan leiden tot bijsturing door de leerkracht die uiteraard de leerlingen helpt als ze zich niet goed uitdrukken in het Nederlands. Ook in andere vakken dan de taal, krijgt men de mogelijkheid om bij te sturen en sneller de taal te leren.

Dus, collega's, het is iets genuanceerder dan de vraag beoogde. Ik wil nog één ding zeggen ten behoeve van zij die de schepen verkeerd begrepen zouden hebben. Ik heb gelezen in haar perscommunicatie dat zij er ook geen enkele twijfel over laat bestaan dat het Nederlands de voer- en de schooltaal is en zal blijven. Ik denk dat niemand daar ook enige twijfel over wil laten bestaan.

Ortwin Depoortere (Vlaams Belang): Minister, na meer dan dertig jaar van inburgeringstrajecten, integratieprojecten, subsidiëring, bepampering en zo verder, zitten we nu aan een vierde generatie van vreemde scholieren die blijkbaar nog altijd het Nederlands niet machtig is. Ik stel me daar vragen bij. Als mevrouw Gennez respect vraagt voor de thuistaal van elk kind, mij niet gelaten, maar ik, en daarin verschillen we dan van mening, vraag in de eerste plaats respect voor onze moedertaal, voor het Nederlands, dat hier de voertaal is. Het zijn de vreemdelingen die zich hier moeten aanpassen aan ons, en niet omgekeerd. Dat is het gezond verstand.

Koen Daniëls (N-VA): Collega's, ik denk dat we een beetje moeten opletten, want er wordt eenzijdig uit onderzoek geciteerd. Er is onderzoek van Esser, van Rosseel, dat jullie ook kennen, van Baker, maar daarover wordt altijd gedaan dat het niet bestaat. Hetgeen wat we zeker al naar voren kunnen brengen is dat het niet eenduidig is. Er zijn er die altijd zwaaien met de heer Van de Craen, en zeggen 'dit is het'. Helaas, er is ook onderzoek dat het tegendeel bewijst.

Ten tweede, OKAN is een specifieke doelgroep: onthaalklas, anderstalige en – nu komt het – nieuwkomers. In dit geval gaat het wel degelijk over jongeren die hier al heel lang zijn en het lager en het secundair onderwijs hebben doorlopen. Minister, ik denk dat we alsjeblieft nog meer moeten inzetten op de instrumenten waarin we hebben voorzien in de regelgeving: taalbaden, taaltrajecten, taal-screening, en er op die manier ook voor zorgen dat de ouders via inburgering en integratie voldoende Nederlands leren.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ONTWERP VAN DECREET van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2014 – 23 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2014.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bertels, verslaggever, heeft het woord.

Jan Bertels (sp.a): Ik geef een kort verslag van de besprekingen. De commissie besprak dit ontwerp van decreet in haar vergadering van 12 januari 2016.

Zoals gebruikelijk werd de bespreking aangevat door minister Turtelboom. Zij stelt dat dit decreet het sluitstuk is van het begrotingsjaar 2014 en dat ze over het boekjaar 2014 reeds informatie heeft versterkt op 31 januari 2015 en ook naar aanleiding van eerdere vragen om uitleg of rapporten van het Rekenhof. Door de nieuwe afspraken die voortvloeien uit de zesde staatshervorming is er bovendien een zeer stringente kalender waar de Vlaamse overheid zich dient aan te houden. De algemene rekening geeft enerzijds de uitvoering van de begroting weer, en anderzijds de bedrijfseconomische jaarrekening bestaande uit de balans en een resultatenrekening.

De bespreking ging dan als volgt. De heer Rzoska informeert of het niet opportuun was geweest om dit ontwerp samen te behandelen met het Rekeningenboek van het Rekenhof voor 2014. De heer Hofkens, voorzitter, antwoordt hierop dat het Rekenhof gevraagd werd de bespreking van dit stuk bij te wonen, maar dat het daarop niet wenste in te gaan. De bespreking van het Rekeningenboek 2014 diende op dat moment nog geagendeerd te worden, maar is ondertussen al besproken.

De heer Bertels vraagt toelichting bij een overschrijding van 7,1 miljoen euro in vastleggingen en vereffeningen voor de boeking van de extra pensioenkost ten gevolge van de informatisering van de Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS). Hij stelt verder vast dat het uitvoeringsresultaat -1,3 miljard euro bedraagt voor 2014 en het voor ESR-gecorrigeerd saldo -648 miljoen euro bedraagt. Dat was vroeger al eens voorspeld door verschillende leden van de commissie.

Minister Turtelboom antwoordt dat een automatiseringsoefening bij PDOS, het zogenaamde Capelo-project, heeft geleid tot de vaststelling dat PDOS dit bedrag ten onrechte nog niet had gefactureerd. Aangezien de Vlaamse Regering geen weet had van deze extra factuur, was ze ook niet opgenomen in het uitgaven-decreet 2014.

De heer Bertels vraagt verduidelijking of deze stijging van de bijdragen inzake pensioenen eenmalig is en of er nog een mogelijke impact zou zijn op de jaren voor 2014. De minister antwoordt dat ze zal navragen of er een impact is op de voorgaande jaren.

Het ontwerp van decreet werd aangenomen zoals voorgelegd met 7 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Collega Bertels gaf een correcte samenvatting van de commissiebespreking van het ontwerp van decreet aangaande de uitvoering van de begroting. Er wordt altijd maximaal rekening gehouden met de opmerkingen van het Rekenhof.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 23/1)

– *De artikelen 1 tot en met 16 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden

ONTWERP VAN DECREET betreffende de Vlaamse openbare statistieken – 547 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse openbare statistieken.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 547/1)

– *De artikelen 1 tot en met 8 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Collega's, vandaag eindigt de Poëzieweek, en ik wil graag een gedicht opdragen aan ons jongste lid, de heer Francesco Vanderjeugd, die vandaag 28 jaar is geworden. *(Applaus)*

Het is het gedicht 'Meloëe' van de Antwerpse schrijver Paul van Ostaijen. Het verscheen in de bundel 'Nagelaten gedichten', uitgegeven in 1928, die postuum werd uitgebracht. Het werd opgedragen aan Gaston Burssens. Het gedicht is een typisch voorbeeld van het organisch expressionisme: de vorm volgt de inhoud.

*Onder de maan schuift de lange rivier
Over de lange rivier schuift moede de maan
Onder de maan op de lange rivier schuift de kano naar zee*

*Langs het hoogriet
Langs de laagwei
schuift de kano naar zee*

*schuift met de schuivende maan de kano naar zee
Zo zijn ze gezellen naar zee de kano de maan en de man
Waarom schuiven de maan en de man getweeën gedwee naar de zee*

(Applaus)

ONTWERP VAN DECREET van de algemene rekening van de Vlaamse Gemeenschap en van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur voor het begrotingsjaar 2014 – 23 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
73 leden hebben ja geantwoord;
31 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de Vlaamse openbare statistieken – 547 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE van Chris Janssens tot besluit van de op 14 januari 2016 door Chris Janssens in commissie gehouden interpellatie tot viceminister-president Hilde Crevits over de haperende controle op de Franstalige faciliteitenscholen
– 616 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, de problematiek van de Franstalige faciliteitenscholen kent een hele historiek die ik, aangezien ik niet over uw poëtische talenten beschik, niet helemaal zal opsommen. Ik zal een korte samenvatting geven of me in elk geval beperken tot het laatste belangrijke decretale initiatief ter zake, met name het Interpretatiedecreet dat hier nagenoeg unaniem is goedgekeurd op 23 oktober 2009. Dat decreet bepaalt dat het toezicht op de onderwijskwaliteit in de Franstalige faciliteitenscholen moet gebeuren door een Vlaamse inspectie en dat leerlingen in die faciliteiten moeten worden opgevolgd door Vlaamse centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's).

Het Grondwettelijk Hof heeft een jaar nadien in een arrest een aantal bepalingen van het decreet vernietigd, maar de fundamentele elementen zijn overeind gebleven. Toch moeten we vaststellen, meer dan zes jaar na de goedkeuring van dat decreet, dat de decretale voorwaarden niet nageleefd worden. Er worden geen verslagen van de Onderwijsinspectie aan de Vlaamse onderwijsadministratie bezorgd, de scholen hebben nog altijd geen beleidscontract met Vlaamse CLB's enzovoort. Nochtans zijn dat twee voorwaarden die niet geschorst werden door het Grondwettelijk Hof en die dus zouden moeten worden nageleefd om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

De minister van Onderwijs heeft tijdens de interpellatie in de commissie het probleem erkend en heeft ook gezegd dat ze een en ander zal verifiëren en opvragen bij de Franstalige faciliteitenscholen.

Deze motie strekt ertoe de voorwaarden uit dat Interpretatiedecreet na te leven, niet meer en niet minder. Trouwens, twee indieners van dat decreet uit 2009 zitten hier nog altijd in dit parlement, nietwaar mijnheer Van Dijck en mevrouw Helsen? Het gaat om twee parlementsleden uit de meerderheidspartijen N-VA en CD&V, die uiteraard met veel enthousiasme deze motie alleen maar kunnen goedkeuren, omdat ze enkel tot doel heeft het decreet dat zij destijds hebben ingediend, nu ook fatsoenlijk te laten naleven.

Kris Van Dijck (N-VA): Ik wil me verontschuldigen dat ik op de commissievergadering waar die interpellatie is gehouden, niet aanwezig kon zijn. De problematiek die in die interpellatie naar voren is geschoven, is terecht. Wij hebben er drie à vier jaar over gedaan voor dat zogenaamde interpretatief decreet hier goedgekeurd geraakte, niet omdat er onwil was in dit Vlaams Parlement maar wel omdat het zogenaamde samenwerkingsfederalisme het mogelijk maakte dat een decreet hier niet goedgekeurd geraakte.

Intussen stellen wij vast dat het probleem niet bij de Vlaamse Gemeenschap ligt, en dus ook niet bij de Vlaamse Regering of dit Vlaams Parlement.

Ik heb er het antwoord van minister Crevits nog eens goed op nagelezen. Ik denk dat alle voorwaarden aanwezig zijn om hierin door te werken. Een motie goedkeuren is anderzijds ook een blijk van wantrouwen ten aanzien van de regering

omdat men in dit dossier niet naar behoren werkt. Maar dat is, gelet op het antwoord van de minister, niet het geval. Wat mij betreft is deze motie niet nodig om de regering aan te zetten tot daadkracht.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Heel kort nog, mijnheer Van Dijck, want dit is natuurlijk een flauw antwoord. U zoekt een excuus om deze motie niet te moeten steunen. Het gaat om een motie die er alleen maar toe strekt dat de bepalingen uit het decreet, dat u hier als hoofdindieners met veel enthousiasme hebt ingediend en dat daarna werd goedgekeurd, worden nageleefd. De motie vraagt aan de minister om dat binnen een bepaalde termijn te doen. De minister heeft zich daartoe trouwens geëngageerd in de commissie. Zo'n motie is in geen geval een motie van wantrouwen. Het is alleen maar een bevestiging van het engagement dat de minister is aangegaan. U gebruikt een bijzonder zwak excuus om deze motie niet te moeten goedkeuren.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
101 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 17 februari 2016 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 16.24 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Ortwin Depoortere, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Tinne Rombouts, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Bart Somers, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandembroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Jan Hofkens, Grete Remen, Axel Ronse, Willy Segers, Güler Turan: ambtsverplichtingen;

Ann Brussee, Lorin Parys, Lydia Peeters: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Valerie Taeldeman: familieverplichtingen;

An Christiaens, Guy D'haeseleer, Els Robeyns, Ann Soete: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Caroline Bastiaens

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Marino Keulen, Kathleen

Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Tinne Rombouts, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Nadia Sminate, Bart Somers, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, Johan Danen, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Ingrid Lieten, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Freya Van den Bossche, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Tinne Rombouts, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Bart Somers, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken

NEEN-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Tinne Rombouts, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Nadia Sminate, Tine Soens, Bart Somers, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenbergh, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants